

स्वर्गको पुस्तक

खण्ड ९

मेरो सामान्य अवस्थामा आफूलाई फेला पाउँ, मैले आफ्नो शरीर बाहिर मेरो काखमा बच्चा येशूको साथ भेट्छु।

मैले उहाँलाई भने: "मलाई भन, मेरो प्यारो सानो, बुबा के गर्दै हुनुहुन्छ?"

उहाँले जवाफ दिनुभयो, "पिता मसँग एक हुनुहुन्छ, पिताले जे गर्नुहुन्छ, म गर्छु।" मैले भने, "अनि, सन्तहरूद्वारा, तपाईं के गर्दै हुनुहुन्छ?"

उहाँले जवाफ दिनुभयो :

"म आफूलाई सबै समय उनीहरूलाई दिन्छु।

यसरी, म तिनीहरूको जीवन, तिनीहरूको आनन्द, तिनीहरूको आनन्द, तिनीहरूको असीम राम्रो, असीम र असीमित हुँ।

तिनीहरू ममा भरिएका छन् र ममा नै तिनीहरूले सबै कुरा पाउँछन्। म तिनीहरूको लागि सबै हुँ र तिनीहरू मेरो लागि सबै हुन्।"

यो सुनेर म उसलाई यसो भन्दै मोहित भएँ:

"सन्तहरूलाई तपाईं आफैंलाई निरन्तर दिनुहुन्छ।

तर, मसँग, तपाईं आफैंलाई यति सूक्ष्म र अन्तरालमा दिनुहुन्छ!

तिमी त्यो बिन्दुमा आइपुग्यौ जहाँ तिमीले मलाई दिनको केही भाग नआउने गरी बिताउन लगाउँछौ।

कहिले काहिँ तिमी यति लामो पर्खन्छौ कि साँझ सम्म तिमी नआउने डर लाग्छ।

र, त्यसपछि, म सबैभन्दा क्रूर मृत्यु मध्ये एक बाँचिरहेको छु। तैपनि तिमीले मलाई धेरै माया गर्छौ भन्यौ !"

उहाँले जवाफ दिनुभयो :

"मेरी छोरी, म पनि तिमीलाई निरन्तर समर्पण गर्छु,

- कहिलेकाहीँ व्यक्तिगत रूपमा,
- कहिलेकाहीँ अनुग्रह द्वारा,
- कहिलेकाहीँ प्रकाश मार्फत, e
- अन्य धेरै तरिकामा।

त्यसोभए तिमी कसरी भन्न सक्छौ कि म तिमीलाई धेरै माया गर्दिन?"

त्यो क्षण मेरो मनमा उहाँलाई मेरो अवस्था उहाँको इच्छा अनुरूप छ कि भनी सोध्ने विचार आयो। हामीले के कुरा गरिरहेका थियौं त्यो भन्दा मलाई यो महत्त्वपूर्ण लाग्छ।

त्यसपछि उसले प्रश्न सोध्यो।

तर मलाई जवाफ दिनुको सट्टा, उनी आएर आफ्नो जिब्रो मेरो मुखमा हाले, ताकि म बोल्न सकिँनँ।

मैले त्यो के हो थाहै नपाई केहि चुस्न सक्थे। जब उसले आफ्नो जिब्रो निकाल्यो, मसँग उसलाई भन्नको लागि समय थियो:

"प्रभु, तुरुन्तै फर्कनुहोस्, कसलाई थाहा छ तपाईं कहिले फर्कनुहुन्छ?"

उसले भन्यो, "म आज राती फर्कन्छु।" त्यसपछि उनी बेपत्ता भए ।

धेरै पीडा भएकोले, हिँड्न नसक्ने बिन्दुमा, मैले मेरा साना पीडाहरू येशूका पीडाहरूसँग जोडेँ।

म उसले आफैंमा राखेको प्रेमको तीव्रता राख्न खोज्दै थिएँ,

जब, आफ्नो पीडाद्वारा, उहाँले बाबाको महिमा गर्नुहुन्छ

- हाम्रा गल्तीहरूको लागि सुधार गर्न ई

- सबै सामानहरू प्राप्त गर्न।

मैले सोचें:

"म विचार गर्नेछु

- उसको पीडा मेरो जस्तै हो र मेरो सहिद गठन भयो,
- मेरो ओछ्यान मेरो क्रस जस्तै हो, ई
- मेरो परम गुडको नजरमा मलाई जोडिएको डोरी जस्तै मेरो शान्त।

तर जल्लादहरू, म तिनीहरूलाई देख्दिन।

त्यो जल्लाद को हो जसले मलाई यति धेरै आँसु दिन्छ र मलाई टुक्रा टुक्रा पाछ,

- मेरो बाहिरी भागमा मात्र होइन

-तर मेरो अस्तित्वको गहिराइमा यति धेरै कि मेरो जीवन फुट्न चाहन्छ?

अह! मेरो जल्लाद मेरो प्रिय येशू आफै हुनुहुन्छ! त्यो क्षण *उसले मलाई भन्यो :*

"मेरो छोरी,

यो तिम्रो लागि ठूलो सम्मान हो कि म तिम्रो जल्लाद हुँ। म तिमीसँग सज्जनजस्तो व्यवहार गर्छु

- जसले आफ्नो मंगेतरसँग विवाह गर्ने तयारी गर्छ

- जसले उसलाई अझ सुन्दर र उहाँको लागि योग्य बनाउन,

उसले अरू कसैलाई पनि विश्वास गर्दैन, आफ्नो प्रेमिकालाई पनि।

आफैले यसलाई धुने, कंघी गर्ने, लुगा लगाउने र बहुमूल्य पत्थर र हीराले सजाउने उहाँ आफै हुनुहुन्छ। यो दुलहीको लागि ठूलो सम्मान हो। साथै, उसले प्रश्रहरूको बारेमा चिन्ता लिनु पर्दैन:

"मेरो श्रीमानले मलाई मन पराएको म चाहन्छु कि पर्दैन?

के उसलाई मैले सजाइएको तरिका मन पराउनेछ वा उसलाई कसरी खुसी पार्ने भनेर थाहा नभएको कारणले मलाई मूर्ख जस्तै गाली गर्नेछ?

म मेरा प्यारा पत्नीहरूसँग यसरी व्यवहार गर्छु।

उनीहरूको लागि मैले महसुस गरेको माया यति ठूलो छ कि म अरू कसैलाई विश्वास गर्दिन। म आफैलाई तिनीहरूको जल्लाद पनि बनाउँछु, तर प्रेममा एक जल्लाद।

यो तरिका हो

कहिलेकाहीँ म तिनीहरूलाई धुन्छु,

कहिलेकाहीँ म तिनीहरूलाई कंघी गर्छु,

कहिलेकाहीँ म तिनीहरूलाई लुगा दिन्छु ताकि तिनीहरू अझ सुन्दर छन्,

कहिलेकाहीँ म तिनीहरूलाई बहुमूल्य पत्थरहरूले सजाउँछु,

जो पृथ्वी र यसका सतही चीजहरूबाट आएका होइनन्, तर तिनीहरू जो पृथ्वीबाट आएका हुन्

- कि म तिनीहरूको आत्माको गहिराइबाट बाहिर निकाल्छु र

- जुन मेरो औलाको स्पर्शले बनेको हुन्छ जसले यी ढुङ्गाहरूबाट उत्पन्न हुने पीडा सिर्जना गर्दछ।

मेरो स्पर्शले उनीहरूको इच्छालाई सुनमा परिणत गर्दछ, जसले सबै प्रकारका उत्कृष्ट चीजहरू प्रकट गर्दछ:

सबैभन्दा सुन्दर मुकुट,

सबैभन्दा भव्य लुगा ,

सबैभन्दा सुगन्धित फूलहरू e

सबैभन्दा रमाइलो धुन।

जसरी मैले आफ्नै हातले उनीहरूलाई जन्म दिएँ, त्यही हातले उनीहरूलाई अझ सुन्दर बनाउनको लागि म व्यवस्थित गर्छु।

यो सबै दुखी आत्मामा हुन्छ।

त्यसैले मैले यो भन्नुको कुनै कारण छैन

के मैले तिमीमा गरेको काम तिम्रो लागि ठूलो सम्मान हो?"

म मेरो सामान्य अवस्थामा थिएँ जब मेरो परोपकारी येशूले मलाई कम स्वरमा भन्नुभयो:

"मेरो छोरी,

- शोक, दुख, *privations*, पीडा र क्रस

तपाईं सेवा गर्नुहुन्छ, किनकि जसले तिनीहरूलाई स्वागत गर्न जान्दछ,

तिनीहरूको आत्मामा मेरो पवित्रतालाई प्रभाव पार्न ।

सबै प्रकारका दैवी रङ्गहरूले सजिएका यी मानिसहरू जस्तै हो। तिनीहरूका पीडाहरू स्वर्गीय अत्तरहरू हुन् जसका आत्माहरू सबै सुगन्धित हुन्छन्।"

मेरो सामान्य अवस्थामा रहँदा,

मेरो दयालु येशूले आफूलाई संक्षिप्त रूपमा देखाउनुभयो र मलाई भन्नुभयो:

"मेरो छोरी,

यदि कोही धेरै बोल्छ भने, यो उसको भित्री खाली भएको संकेत हो।

जो परमेश्वरले भरिएको छ, उसले आफ्नो भित्री भागमा बढी आनन्द पाउँछ,

- यो खुशी गुमाउन चाहँदैनन् र

- आवश्यकतामा मात्र बोल्ने ।

अनि बोल्दा पनि,

- यसको भित्री भाग कहिल्यै छोड्दैन

- प्रयास गर्नुहोस्, जहाँसम्म उहाँ चिन्तित हुनुहुन्छ,

उसले आफूमा के महसुस गर्छ भनेर अरूलाई प्रभाव पार्न।

अर्कोतर्फ, जो धेरै बोल्छ

- भगवानको मात्र खाली छैन

-तर, उसको धेरै शब्दहरु संग, उसले भगवान को अरूलाई खाली गर्न कोशिस गर्दछ।"

म आफ्नो सामान्य अवस्थामा थिएँ, धन्य येशू आउनुभयो र मलाई भन्नुभयो:

"मेरी छोरी, सूर्य अनुग्रहको प्रतीक हो।

यदि उसले शून्यता फेला पार्छ, त्यो गुफा होस्, माटो होस्, दरार होस् वा प्वाल होस्, जबसम्म त्यहाँ शून्यता छ र त्यसमा छिर्नेको लागि सानो ढोका छ, ऊ भित्र पस्छ र प्रकाशको साथ सबैलाई बाढी दिन्छ।

यसले अरू ठाउँमा दिने प्रकाशलाई कुनै पनि हिसाबले कम गर्दैन।

र यदि यसको प्रकाश बढी चम्कदैन भने, यो यसको अभावको कारण होइन, तर यसलाई फैलाउने ठाउँको अभाव भएकोले।

त्यसैले यो मेरो अनुग्रह संग छ:

एक प्रतापी सूर्य भन्दा बढि, यसले सबै प्राणीहरूलाई यसको लाभदायक वैभवले ढाकेको छ।

यद्यपि, यो केवल हृदयमा प्रवेश गर्दछ जहाँ यसले खाली ठाउँ पाउँछ;

यति खालीपन कि त्यो पाउँछ,

यति धेरै प्रकाश यसलाई प्रवेश गर्छ।

र यो शून्य, यो कसरी गठन हुन्छ?

नम्रता एउटा कुदाल हो जसले हृदयलाई खन्ने र शून्यता बनाउँछ।

आफू लगायत सबै कुराबाट अलग हुनु भनेको शून्यता बराबर उत्कृष्टता हो।

यो शून्यमा अनुग्रहको प्रकाश ल्याउने झ्याल हो

- भगवान मा भरोसा ई

- आत्मविश्वास। बिश्वास जति ठूलो छ,

उज्यालोमा जान र अन्य अनुग्रहहरू जान दिनको लागि उसले ढोका खोल्छ।

नानी

- जसले प्रकाशको सुरक्षा गर्छ र

-केले यसलाई बढाउँछ शान्ति हो।"

जब म मेरो सामान्य अवस्थामा थिएँ, येशूले आफूलाई संक्षिप्त रूपमा देखाउनुभयो र मलाई भन्नुभयो:

"मेरो छोरी,

त्यहाँ केहि छैन जुन प्रेमलाई पार गर्छ:

- ज्ञान होइन,

- न त मर्यादा, ई

- कुलीनता भन्दा पनि कम।

सबै भन्दा राम्रो, मेरो बारेमा अनुमान गर्न यी चीजहरू प्रयोग गर्ने राम्रा मानिसहरूले थोरै सुधार गर्न प्रबन्ध गर्छन्।

मेरो बारेमा उनीहरूको ज्ञान।

तर आत्माले मलाई आफ्नो सम्पत्ति बनाउन के गर्छ? माया। आत्माले मलाई भाँडा झैं खान के ल्याउँछ? माया।

जसले मलाई माया गर्छ उसले मलाई खान्छ र आफ्नो अस्तित्वको प्रत्येक कणमा मेरो अस्तित्वलाई पाउँछ।

मलाई साँच्चै माया गर्नेहरू र अरूलाई (तिनीहरूको अवस्था र गुणस्तरलाई ध्यान नदिई) मा धेरै फरक छ।

बीचमा भिन्नता छ

- जसले बहुमूल्य वस्तुलाई चिन्ने, मालिक नभई त्यसको कदर र कदर गर्छ
- मालिक को हो। को हो खुसी:
- जसले वस्तु वा वस्तुलाई मात्र जान्दछन्
- मालिक के हो?

स्पष्ट रूपमा यसको स्वामित्व कसको छ।

प्रेमले ज्ञानलाई एकीकृत गर्छ र यसलाई पार गर्छ,

यसले गरिमालाई प्रतिस्थापन गर्छ र ईश्वरीय मर्यादा प्रदान गरेर सबै मर्यादाहरूलाई पार गर्दछ। यसले सबै कुराको लागि क्षतिपूर्ति दिन्छ र सबै कुरालाई पार गर्दछ।"

आज बिहान, भेटघाट पछि, धन्य येशू आउनु भएन।

म ब्यूँझने र सुत्ने बीचमा धेरै बेर यो पर्खें।

घन्टा बित्यो र उहाँ नआएको देखेपछि, म निद्राबाट उठ्न चाहन्थे र, एकै समयमा, नदेखेको कारण मनमा लागेको पीडाको कारण म त्यहाँ बस्न चाहन्थें।

मलाई सुत्न चाहने बच्चा जस्तो लाग्यो तर जबरजस्ती ब्यूँझन्छ र त्यसपछि दृश्य बनाउँछ।

जब म उठ्न संघर्ष गरिरहेको थिएँ, मैले येशूलाई भित्री रूपमा भनें:

"कस्तो तितो बिछोड ! म जिउदै निर्जीव महसुस गर्छु र मेरो जीवन मृत्यु भन्दा पिडादायी छ ।

यो अभाव तिम्रो मायाको कारणले होस्,

यो तितोपन जो मैले महसुस गरेको छु तिम्रो मायाको लागि होस्, मेरो मनले जिउने

यातना तिम्पो मायाको लागि होस्,
म बाँच्दा मैले महसुस नगरेको जीवन तिम्रा लागि मायाको कारण बनोस्।

तर, सबै कुरा तपाईंलाई बढी मनपर्दो होस् भनेर, म तपाईंको प्रेमको तीव्रतासँग मेरो पीडालाई एकजुट गर्छु।

र, मेरो प्रेमलाई तिम्रासँग जोड्दै, म तिमीलाई आफ्नो प्रेम प्रस्ताव गर्दछु।" मैले यसरी प्रार्थना गर्दा, उहाँ म भित्र पसनुभयो र मलाई *भन्नुभयो* :

"कति मीठो र मीठो छ मेरो कानमा प्रेमको नोट! भन्नुहोस्, फेरि भन्नुहोस्, फेरि दोहोर्याउनुहोस्,

मेरो सुनुवाइलाई प्रेमका ती टिपोटहरूसँग रमाउनुहोस् जुन यति सामंजस्यपूर्ण छन् कि तिनीहरू मेरो हृदयको गहिराइमा झर्छन् र मेरो सम्पूर्ण अस्तित्वलाई सन्तुष्ट पार्छन्।

तैपनि कसले पत्याउन सक्छ - भन्न लाज लाग्छ - मेरो निराशामा मैले जवाफ दिए:
"म झन् तितो भएपछि तिमीलाई सान्त्वना मिल्छ।"

मेरो जवाफ मन नपराएजस्तै मेरो येशु मौन रहे। ब्युँझने बित्तिकै, मैले मेरो प्रेम नोटहरू धेरै पटक दोहोर्याएँ। उहाँको लागि, उहाँले आफूलाई दिनको बाँकी समयमा देख्न वा सुन्न दिनुभएन।

म मेरो सामान्य अवस्थामा जारी थिए र धन्य येशू आउनु भएन। तर, दिनभर,

मलाई लाग्यो कि कोही मेरो माथि उभिरहेको छ र मलाई एक मिनेट बर्बाद नगर्न र निरन्तर प्रार्थना गर्न आग्रह गरिरहेको छ।

यद्यपि, एउटा विचारले मलाई विचलित बनायो:

:

"जब प्रभु आउनुहुन्न, तपाईं धेरै प्रार्थना गर्नुहुन्छ, तपाईं बढी ध्यान दिनुहुन्छ, र यसरी तपाईंले उहाँलाई नआउन प्रोत्साहन दिनुहुन्छ किनभने उहाँले आफैलाई भन्नुहुन्छ:

"म नआएको बेला उसले राम्रो व्यवहार गर्ने भएकोले, मैले उसलाई मेरो उपस्थितिबाट वञ्चित गर्नु राम्रो हो।"

मैले यो सोचाइमा रोकेर समय खेर फाल्न नसक्दा मैले यस विचारको मुखमा यसो भन्दै ढोका थुन्ने प्रयास गरें:

"जति धेरै येशू आउन जारी राख्नुहुन्छ, म उहाँलाई मेरो प्रेममा भ्रमित गर्नेछु। म उसलाई प्रार्थना गर्न रोकेर दुःखित हुने मौका दिन चाहन्न।

यो म गर्न सक्छु र गर्नेछु। उसको लागि, ऊ आफूले चाहेको काम गर्न स्वतन्त्र छ। "

र, मेरो मनमा आएको विचारको मूर्खतामा नरोक्दै, मैले गर्नुपर्ने काम गरिरहे।

साँझमा, जब मलाई यो विचार आयो भनेर सम्झना पनि थिएन,

असल *येशू आउनुभयो र* लगभग मुस्कुराउँदै मलाई भन्नुभयो:

"ब्राभो, मेरो प्रेमीलाई बधाई छ जसले मलाई आफ्नो प्रेममा भ्रमित गर्न चाहन्छ! यद्यपि, म तपाईंलाई भन्न चाहन्छु कि तपाईंले मलाई कहिल्यै भ्रममा पार्नुहुन्न।

यदि, कहिलेकाहीँ, यो मलाई लाग्छ कि म तिम्रो मायाले अलमल्लमा छु, यो म हुँ जसले तपाईंलाई मलाई प्रकट गर्ने मौका दिन्छ।

किनभने प्राणीहरूको बारेमा मलाई सबैभन्दा बढी खुशी पार्ने कुरा तिनीहरूको प्रेम हो।

वास्तवमा, यो म हुँ

- जसले तपाईंलाई प्रार्थना गर्न उत्प्रेरित गर्यो,
 - जसले तपाईंसँग प्रार्थना गर्यो,
 - जसले तपाईंलाई कुनै आराम दिएन,
- त्यसोभए यो भ्रममा परेको म होइन, तर आफैं थिए।

तिमी मेरो मायाले भ्रममा थियौ ।

तिमिलाई कस्तो लाग्यो सबै मायाले भरिएको र उनी संग भ्रमित भएको,
- मेरो मायाले तिमिलाई धेरै भरिएको देखेर, तिमिले मलाई आफ्नो मायाले भ्रममा
पारेको सोच्यौ।

जब सम्म तिमिले मलाई धेरै माया गर्ने कोसिस गर्छौ, म तिम्रो तर्फबाट यो गल्तीको
मजा लिन्छु र तिमि र म संग रमाइलो गर्छु।"

म मेरो असल येशूको निजीकरणको लागि धेरै तीतो अवधिबाट गुज्रें।
सबै भन्दा राम्रो, यसले आफैलाई छाया वा बिजुलीको बोल्टको रूपमा देखायो।
टुकामा, बिजुलीको एक बोल्ट पनि थिएन।

मेरो बौद्धिकता निम्न विचार द्वारा परेशान थियो :
"कति निर्दयतापूर्वक उसले मलाई छोड्यो! येशु एकदमै राम्रो हुनुहुन्छ!
सायद उनी आएका थिएनन् । उहाँको दयाले मलाई त्यस्तो गर्ने थिएन। कसलाई
थाहा छ, सायद यो शैतान वा मेरो कल्पना, वा सपना थियो।"

तर म भित्र गहिरो,
मेरो आत्माले यी कष्टप्रद विचारहरूमा ध्यान दिन चाहँदैनथ्यो र शान्तिमा रहन
चाहन्छ।

ऊ परमेश्वरको इच्छामा गहिरो र गहिरो डुब्दै थियो,
ऊ उसमा लुकेको थियो, गहिरो निद्रामा पर्यो। अनि त्यो निद्राबाट उठ्नेमा कुनै
शंका थिएन।

यस्तो लाग्थ्यो कि असल येशूले उसलाई आफ्नो इच्छामा यति धेरै घेर्नु भयो कि
उहाँले कसैलाई ढोका ढकढकाउन र येशूले छोडिदिनुभएको छ भनी भेटाउन पनि
दिनुभएन।

यसरी, मेरो आत्मा सुते र शान्त रह्यो।

कुनै जवाफ नपाएपछि, मेरो बुद्धिले सोचे: "के म मात्र चिन्ता गर्न चाहन्छु? म पनि शान्त हुन चाहन्छु र भगवानको इच्छा गर्न चाहन्छु। उहाँको पवित्र इच्छा पूरा भएसम्म के गर्न सकिन्छ आउनुहोस्।" यो मेरो हालको अवस्था हो।

आज बिहान, मैले भर्खरै भनेको कुराको बारेमा सोच्दै गर्दा, मेरो असल *येशूले मलाई भन्नुभयो* :

"मेरी छोरी, यदि यो कल्पना, सपना वा राक्षस थियो, तपाईंलाई शान्तिको प्रभामंडलमा राख्नको लागि उनीहरूसँग पर्याप्त शक्ति हुने थिएन। र यो, एक दिनको लागि मात्र होइन, कम्तिमा पच्चीस वर्षको लागि।

कसैले पनि तिमीलाई त्यो मीठो शान्तिको सास फेर्न लगाउन सकेन - तपाईं भित्र र बाहिर दुवै, पूर्ण शान्ति बाहेक।

यदि दुःखको एक सास उसलाई पुग्यो भने, ऊ अब भगवान हुनेछैन,
महाराज अन्धकार हुनेछ,
यसको आकार घट्छ,
उसको शक्ति कमजोर हुनेछ।
छोटकरीमा भन्नुपर्दा, उसको सम्पूर्ण दिव्य अस्तित्व यसबाट हल्लिनेछ।

जसले तिमीलाई सम्हाल्छ र जसलाई तिम्रो हातमा छ उसले तिमीलाई सधैं हेरचाह गर्छ ताकि कुनै पनि दुःखको सास तिमीमा नआओस्।
हरेक पल्ट म आउँदा सम्झनुहोस्,
यदि तपाईंमा कुनै समस्या छ भने मैले सधैं तपाईंलाई सुधारें।
तिमीलाई पूर्ण शान्तिमा नदेखेको जस्तो मलाई कुनै पछुतो छैन।

अनि तिमीले शान्ति पाएपछि मैले तिमीलाई एकलै छोडेको छु ।

न काल्पनिक न सपनाहरू, शैतानलाई छोड्नुहोस्, यो क्षमता छ। अझ कम तिनीहरूले यो शान्ति अरूलाई सञ्चार गर्न सक्छन्।

त्यसैले शान्त हुनुहोस्, र मप्रति कृतघ्न नहुनुहोस् "।

मैले मेरो राज्यको ठूलो दुखको बारेमा सोचेँ र मैले आफैलाई भने:

"मेरो लागि यो साँच्चै सकियो! येशूले सबै बिर्सनुभयो!

उहाँको मायाको लागि मैले धेरै वर्ष ओछ्यानमा सिमित जीवन बिताएका दुःख र कष्टहरू अब उहाँलाई याद छैन।"

मेरो मनले केहि विशेष गरी ठूलो पीडा सम्झ्यो। असल येशूले मलाई भन्नुभयो :

"मेरो छोरी,

जे मेरो लागि गरिन्छ,

म भित्र प्रवेश गर्नुहोस् र

यो मेरो आफ्नै काममा परिणत हुन्छ।

र किनकि मेरा कामहरू सबैको भलाइको लागि गरिन्छ, त्यो हो

- तलबाट यात्रुहरूको लागि,

- शुद्धिकरणमा आत्माहरूको लागि ई

- स्वर्गका लागि -

तपाईंले मेरो लागि के गर्नुभयो र भोग्नु भयो

- म मा छ र

- सबैको भलाइ र मेरो आफ्नै कामको लागि आफ्नो मिशन पूरा गर्दछ। के तपाईं यसलाई केवल तपाईंको लागि सम्झन चाहनुहुन्छ?"

मैले जवाफ दिए : "होइन, कहिल्यै प्रभु!"

म अझै सोच्छु,

यसरी मेरो सामान्य भित्री कार्यहरूबाट अलिकति विचलित भएको।

असल येशूले मलाई भन्नुभयो:

"तिमीलाई यो रोक्न मन लाग्दैन? म आफैँ रोक्नेछु।"

अनि उसले म भित्र पस्यो र मैले भन्नु पर्ने सबै कुरा भन्दै ठूलो स्वरमा प्रार्थना गर्न थाल्यो।

यो देखेर म अलमल्ल परें र असल येशुको पछि लागे।

जब उसले देख्यो कि म अब अरू कुनै कुरामा ध्यान दिइरहेको छैन,

उनी चुप लागे र मैले एकलै गरेको काम जारी राखें।

मेरो सामान्य अवस्थामा हुँदा, मैले सोचे, "म यहाँ पृथ्वीमा के गर्दैछु?"

तिनीहरू अब कुनै कामको छैनन्।

उ आउदैन र म बेकारको बस्तु जस्तै छु किनकी ऊ बिना मेरो लायक छैन,

मलाई कुनै कुराको पीडा छैन; मलाई यो धर्तीमा किन राखिराखौ !"

मसँग छोटकरीमा देखा पर्दै, *उहाँले मलाई भन्नुभयो:*

"मेरी छोरी, म तिमीलाई खेलौना जस्तै समात्छु, र खेलौनाहरू सधैं मेरो हातमा समात्दैनन्; अक्सर तिनीहरू महिनौं र महिनौंसम्म पनि एकअर्कालाई छुँदैनन्।

जे होस्, जब उसको मालिकले उसलाई चाहन्छ, ऊ तिनीहरूसँग धेरै रमाइलो गर्छ।

अनि तिमी, के तिमी मलाई पृथ्वीमा खेलौना भएको चाहनुहुन्न?

तपाईं पृथ्वीमा हुँदा मलाई तपाईंसँग रमाइलो गर्न दिनुहोस् र बदलामा, म तपाईंलाई स्वर्गमा मसँग रमाइलो गर्न अनुमति दिनेछु।"

मेरो सामान्य अवस्थामा भएको, मैले आफैलाई सोचें:

"किनभने परमप्रभुले पूर्ण रूपमा जोड दिनुहुन्छ कि ममा कुनै समस्या नआओस् र, कि सबै कुरामा म सधैं शान्तिमा छु?"

उसलाई केही मन पर्दैन जस्तो लाग्छ,

- महान कार्यहरू पनि,

- वीर गुण वा कष्टप्रद पीडा, यदि उसले आत्मामा शान्तिको कमी महसुस गर्छ भने: तब ऊ यो आत्माबाट घृणित र निराश देखिन्छ।"

त्यसैबेला, सम्मानजनक र प्रभावकारी स्वरमा, उहाँले मेरो प्रश्नको जवाफ दिनुभयो :

किनभने शान्ति एक ईश्वरीय गुण हो , जबकि अन्य गुण मानव हो।

तसर्थ, शान्तिको हलो नभएको कुनै पनि सदगुणलाई सदगुण भन्न सकिँदैन, बरु एक दुर्गुण। त्यसैले शान्ति मेरो मुटुको धेरै नजिक छ।

शान्ति सबैभन्दा निश्चित चिन्ह हो कि एक व्यक्तिले कष्ट भोग्छ र मेरो लागि काम गर्दछ,

यो शान्तिको स्वाद हो जुन मेरा छोराछोरीहरूले मसँग स्वर्गमा आनन्द लिनेछन्।"

मैले अघिल्लो महिनाको २७ गते के लेखेको थिएँ भनेर सोचिरहेको थिएँ र मैले मनमनै सोचे :

"म, जसले म प्रभुको हातमा केही हुँ भनी सोचेको थिएँ, अब एक खेलौना मात्र हुँ! खेलौनाहरू माटो, माटो, कागज, रबर ब्यान्ड वा अन्यबाट बनेका हुन्छन् र यो पर्याप्त छ कि तिनीहरू भागेका छन् वा तिनीहरूलाई अलिकति झटका

लाग्दछ ताकि तिनीहरू भाँच्छन् र त्यो, खेलको लागि अब उपयोगी नभएको कारण, तिनीहरू प्याँकिनेछन्।

हे मेरो राम्रो, एक दिन तपाईंले मलाई फाल्नुहुनेछ भन्ने सोचमा म कति विचलित भएको छु! "

तब असल येशू मलाई यसो भन्दै देखा पर्नुभयो :

"मेरो छोरी,

आफैलाई अभिभूत नगर्नुहोस्। जब खेलौनाहरू बेकार सामग्रीबाट बनेका हुन्छन् र फुट्छन्, तिनीहरू प्याँकिन्छन्।

तर, यदि तिनीहरू सुन, हीरा वा अन्य कुनै बहुमूल्य सामग्रीहरू छन् भने, तिनीहरू मर्मत गरिन्छन् र तिनीहरूको स्वामित्वको आनन्द प्राप्त गर्नेहरूलाई सधैं मनोरञ्जन प्रदान गर्दछ।

यो तिमी मेरो लागि हो: हीरा र शुद्ध सुनले बनेको खेलौना, किनकि तिमीमा मेरो छवि छ र मैले तिमीलाई किन मेरो रगतको मूल्य तिरेको छु। तिमी पनि मेरो जस्तै कष्टले सजिएको छौ।

तसर्थ, तिमी बेकारको वस्तु होइनौ जसलाई मैले फाल्न सक्छु।

तिमीले मलाई महँगो महँगो परेको छौ।

तिमी चुप लाग्न सक्छौ, तिमीलाई प्याँकिने खतरा छैन।"

मेरो नराम्रो अवस्थाको कारणले धेरै दुखी भएर,

मलाई मेरो नजरमा घृणित र भगवानको नजरमा घृणित महसुस भयो। मलाई लाग्यो कि प्रभुले मलाई आधामा छोडिदिनुभयो र उहाँ बिना,

म अगाडि जान सकिन।

मलाई महसुस भयो कि उहाँले मलाई संसारलाई सजायबाट बचाउन प्रयोग गर्न चाहनुहुन्न र यसका लागि उहाँले क्रसहरू, काँडाहरू हटाउनुभएको थियो र उहाँको जुनून र उहाँको सञ्चारमा सबै सहभागिताको अन्त्य गर्नुभयो। मैले देखेको एउटै कुरा थियो कि उसले म शान्तिमा बसेको सुनिश्चित गर्यो।

"हे भगवान, कस्तो पीडा !

यदि मैले मेरो क्रुस, तपाईं र सबै कुराको हानिबाट आफूलाई विचलित नगरेको भए, म पीडाले मर्नेछु। अह! तिमी पवित्र इच्छा नभएको भए म कस्तो कठिनाईको सागरमा डुब्रे थिएँ! ओह! मलाई सधैं तपाईंको पवित्र इच्छामा राख्नुहोस् र यो मेरो लागि पर्याप्त छ।"

म आफ्नो सामान्य अवस्थामा थिएँ र रोएर मैले मनमनै भनें: "असल येशूले मलाई, न मेरो ओछ्यानमा बिताएका वर्षहरू, न मेरो बलिदानहरू, केहि पनि लिनुभएन, अन्यथा उहाँले मलाई छोड्नुहुने थिएन।" र म रोएँ। र रोइरहेको।

केहि बिन्दुमा, मलाई यो म भित्र चलिरहेको महसुस भयो र मैले चेतना गुमाएँ। तर, शरीर बाहिर पनि म रोइरहेँ।

त्यसपछि, मभित्र एउटा ढोका खुलेको झैं, मैले येशूलाई देखें, मलाई यति रिस उठ्यो कि मैले उहाँलाई केही भनिनँ र रोइरहेँ।

उसले मलाई भन्यो:

"शान्त हुनुहोस्, शान्त हुनुहोस्, नरोऊ।

तिमि रोयौ भने मेरो मन छोएको महसुस गर्छु र तिमी मायाले बेहोस हुन्छु !

तिमी मायाले मेरो पीडा बढाउन चाहन्छौ ?"

त्यसपछि, भव्य नजरले र मेरो हृदयमा सिंहासनमा बसेको जस्तो, उसले कलम उठाए र लेख्यो।

मतिर फर्केर *उसले मलाई भन्यो :*

"हेर्नुहोस् यदि मैले तिम्रा कुराहरूलाई ध्यानमा राखिन्नँ,

- ओछ्यानमा बिताएका वर्षहरूबाट मात्र होइन,

- आफ्नो बलिदान को,

- तर अझै पनि तिमिले मेरो लागि सोचेका छन्:

म तिम्रा स्नेह, तिम्रा चाहना, सबै कुरा लेख्छु र तिमिले के गर्न चाहान्छौ र कष्ट पनि लेख्छु ।

तर मैले तिमीलाई अनुमति नदिनेले गर्दा तिमीले सक्दैनौ ।

म सबै कुरा गणना गर्छु, म सबै तौल्छु र सबै कुरा नाप्छु

ताकि केहि पनि गुमाउनु पर्दैन र तपाईंलाई सबै कुराको लागि इनाम दिइन्छ । यी सबै कुराहरू जुन म लेख्छु, म तिनीहरूलाई मेरो हृदयमा राख्छु ।"

त्यसोभए, मलाई थाहा छैन कसरी, मैले आफ्नो भित्री भागमा हुनुभन्दा अघि नै येशूमा आफूलाई भेटाउँ ।

मेरो टाउको ठाँउमा थियो र मेरो सबै अंगहरूले उसको शरीर बनाइयो ।

उसले मलाई भन्यो :

"हेर, मैले तिमीलाई मेरो आफ्नै शरीर जस्तै समातेको छु ।"

त्यसपछि उनी बेपत्ता भए । यसपछि चाँडै,

जतिबेला म दुखी भइरहँ र आँसु बगिरहँ,

उसले मलाई भन्यो :

"साहस, मेरी छोरी, मैले तिमीलाई छोडेको छैन ।

म लुकेको छु किनकि यदि मैले आफूलाई पहिले जस्तै देखाउँ भने, तपाईंले मलाई लगातार आक्रमण गरिरहनु हुनेछ र म संसारलाई सजाय दिन सकिदिन ।

मैले पनि तिमीलाई आधा बाटो छोडेको छैन।

के तपाईंले आफ्नो जीवनका यी अन्तिम वर्षहरू बिर्सनुभयो? तिम्रो कबुल गर्न वर्षौं लाग्यो।

तिमीलाई याद छैन कि तिमीले चार-पाँच पटक मसँग लडिरहेको भेट्यौ,

म तिमीलाई लैजान चाहन्थें जब तिमीले मलाई तिम्रो कन्फिसरले यो चाहँदैनथ्यो भन्नुभयो।

त्यसैले तिमीलाई साथमा लैजान तयार गर्ने मैले तिमीलाई छोड्नु परेको थियो।
नतिजाको रूपमा, तपाईंले पज र धैर्यको वर्षौं अनुभव गर्नुहुन्छ।

परोपकार र आज्ञाकारिताका आफ्ना काँडा हुन्छन्

-ठूला घाउ खोलेर मुटुमा रगत बगाउ,

तर कुन खुल्ला सिंदूर सबैभन्दा सुगन्धित र सुन्दर गुलाब।

आफ्नो कन्फिसरमा बुझ्दै

- उनको राम्रो इच्छा, उनको परोपकार र

- उसलाई संसारको सजायको डरले, मैले उसलाई निश्चित रूपमा सहयोग गरें।

तर, यदि कसैले हस्तक्षेप नगरेको भए, तपाईं पक्कै पनि यहाँ हुनुहुने थिएन। आऊ हिम्मत, निर्वासन धेरै दिन टिक्दैन।

र म तिमीलाई वाचा गर्छु कि त्यो दिन आउनेछ जब म कसैलाई जित्न दिने छैन।"

कसले भन्न सक्छ म कुन तितोताको सागरमा पौडी खेल्छु।

म सान्त्वना पाएको छु, हो, तर मेरो हड्डीको मज्जामा दुखी छु।

म यो सबै रोए बिना सम्झन सकिदिन, यति धेरै कि जब मैले मेरो कन्फिसरलाई यो भनिरहेको थिएँ, मेरो आँसु यति धेरै बग्ग थाल्यो कि म उहाँसँग रिसाए।

मैले उसलाई साँच्चै भनें: "तिमी मेरो रोगको कारण हो।"

म मेरो असल येशूको गुमाउनुको लागि मेरो पीडाको अवस्थामा जारी राखें।

सधैं जस्तै, म पूर्ण रूपमा ध्यानमा व्यस्त थिएँ

जोश को घण्टा ।

म त्यो समयमा थिएँ जब येशूलाई क्रूसको भारी काठको आरोप लगाइएको थियो ।

सारा संसार मेरो लागि उपस्थित थियो: भूत, वर्तमान र भविष्य।

मेरो कल्पनाले सबै पुस्ताका सबै पापहरू दयालु येशूलाई दमन र कुचिरहेको देखेको जस्तो देखिन्थ्यो, ताकि, सबै पापहरूको सम्मानमा,

क्रस एउटा पराल मात्र थियो, वजनको छाया।

मैले यसो भन्दै येशूको नजिक रहने प्रयास गरे:

"हेर, मेरो जीवन, मेरो राम्रो, म यहाँ सबैको नाममा बस्न आउँदैछु। के तिमीले यी सबै निन्दाका लहरहरू देख्यौ?"

म यहाँ तपाईंलाई दोहोर्याउनको लागि छु कि म तपाईंलाई सबैको तर्फबाट आशीर्वाद दिन्छु।

तिक्तता, घृणा, घृणा, कृतघ्नता र प्रेमको अभावका कति छालहरू!

म चाहन्छु

सबैको तर्फबाट वाणिज्य दूतावास ,

सबैको नाममा माया गर्छु ,

सबैको तर्फबाट तपाईंलाई धन्यवाद, आदर र सम्मान गर्दछु ।

यद्यपि, मेरो क्षतिपूर्ति चिसो, दयनीय र सीमित छ, जबकि तपाईं, अपमानित, असीम हुनुहुन्छ।

त्यसैले म मेरो माया र क्षतिपूर्तिलाई असीम बनाउन चाहन्छु । र तिनीहरूलाई
असीम, विशाल, असीम बनाउन, म एकताबद्ध छु

-तिमीलाई,

- आफ्नो देवत्व,

- पिता र पवित्र आत्मा को अतिरिक्त,

र म तिमीलाई तिम्रो आफ्नै आशिर्वादले आशीर्वाद दिन्छु, म तिमीलाई तिम्रो आफ्नै
प्रेमले माया गर्छु,

म तिमीलाई आफ्नै मिठासले सान्त्वना दिन्छु,

म तिमीहरूलाई आदर गर्छु र पूजा गर्छु, जसरी तिमीहरू आफैंमा, ईश्वरीय
व्यक्तित्वहरू" ।

कसले मेरो बुद्धिबाट बाहिर आएका सबै कुरा यसरी भन्न सक्छ, म बकवास बोल्न
मात्र राम्रो छु भने पनि।

यदि मैले यो सबै भन्न खोजेको भए म यो सबै समाप्त गर्दिन।

जब म जोश को घण्टा गर्छु

मलाई लाग्छ, येशूसँग, मैले उहाँको कामको विशालतालाई अँगालेको छु।

र, सबैको तर्फबाट,

- महिमा भगवान,

- म सबैको लागि आश्रय र बिन्ती गर्छु।

मलाई सबै कुरा भन्न गाह्रो छ। मलाई एउटा विचार आयो:

"तपाईं अरुको पापको बारेमा सोच्नुहुन्छ र आफ्नो बारेमा के भन्नुहुन्छ? आफ्नो
बारेमा सोच्नुहोस् र आफ्नो लागि बनाउनुहोस्!"

त्यसपछि मैले मेरा पापहरूका कारण भएका मेरा दुष्टताहरू, मेरा ठूला दुःखहरू,
येशूको मेरो प्राइभेशनहरू बारे सोच्ने प्रयास गरें।

त्यसैले मेरो भित्री सामान्य चीजहरूबाट विचलित, मैले मेरो ठूलो दुर्भाग्यलाई शोक
गरें।

यस बीचमा, मेरो येशू, सधैं दयालु, म भित्र सार्नुभयो।

र उसले मलाई संवेदनशील स्वरमा भन्यो:

"के तपाईं आफ्नै मध्यस्थ बन्न चाहनुहुन्छ?"

तिम्रो भित्री काम मेरो हो तिम्रो होइन, तिमीले मात्र मलाई पछ्याउनु पर्छ। बाँकी म आफैं गर्छु।

तिमीले आफ्नो बारेमा सोच्न छोड्नु पर्छ, म के चाहन्छु बाहेक केहि नगर्नुहोस्।

तिमीलाई वा मलाई कसले धेरै गर्न सक्छ?" र उनी असन्तुष्ट देखिन्थे।

त्यसैले म उसलाई पछ्याउन थालें।

पछि, उहाँ कलवरीको बाटोमा अर्को बिन्दुमा आउनुभयो जहाँ,

पहिले भन्दा धेरै, येशूको विभिन्न अभिप्रायहरूमा प्रवेश गर्दै, मलाई एउटा विचार आयो:

"तपाईंले मात्र गर्नु पर्दैन

- आफैलाई पवित्र बनाउने बारे सोच्न छोड्नुहोस्, तर

- बचाउने बारे सोच्न पनि छोड्नुहोस्।

के तपाईं त्यो देख्न सक्नुहुन्न, तपाईं आफैले, तपाईं केहि मा राम्रो हुनुहुन्न? अरूको लागि यो गरेर तपाईंले के राम्रो हासिल गर्न सक्नुहुन्छ?"

येशूतिर फर्केर मैले उहाँलाई भनें:

"मेरो येशू, तपाईंको रगत, तपाईंको पीडा र तपाईंको क्रस पनि मेरो लागि होइन?"

म यति दुष्ट छु कि, मेरो पापको लागि, मैले सबै कुरालाई कुल्चीएँ, र त्यसैले तपाईंले मेरो लागि सबै कुरा प्रयोग गर्नुभयो। तर, कृपया, क्षमा गर्नुहोस्। म र यदि तपाईं मलाई माफ गर्न चाहनुहुन्न भने, मलाई तपाईंको इच्छा छोड्नुहोस् र म खुशी हुनेछु, तपाईंको इच्छा मेरो लागि सबै कुरा हो।

तिमी बिना म एक्लो भएँ। अनि मात्र तिमीले थाहा पाउन सक्छौ मैले भोगेको हानि। मैले कसैलाई पाएको छैन। तिमी बिनाको प्राणीले मलाई सतायो।

Je me sens dans la जेल de mon corps comme une esclave enchaînée ! Au moins, par pitié, ne m'enlève pas ta Sainte Volonté !"

En pensant à cela, je me distrayais de nouveau de ma méditation et

Jésus me dit d'une voix forte et imposante:

"Tu ne veux pas arrêter ça ?

Veux-tu gâcher mon travail en toi ?"

Je ne sais pas, c'est comme s'il avait fait taire ma pensée ! ensuite, j'ai tâché d'arrêter ça et de le suivre !

Après avoir reçu la Communion, mon toujours aimable Jésus vint brièvement ! Comme j'avais eu une विवाद avec mon confesseur au sujet de amour vrai, je lui demandai si j'avais raison ou tort ! ॐ
ॐ :

"तर भर्नुहोस्,

c'est exactement comme tu l'as dit, à savoir

- que ama vrai facilite tout, bannit toute crainte, tout doute, et

- que son art ले possess de la personne aimée समावेश गर्दछ ।

र, जब il en a pris possession, amour lui-même lui enseigne les moyens de préserver l'objet acquis !

Par la suite, quelles craintes, quels doutes l'âme peut-elle avoir concernant ce qui lui appartient ?

Que ne peut-elle pas espérer ?

Que dis-Je, quand l'âme est parvenue à take possess de amour, celui-ci devient hardi et en vient à des excès incontroyables !

L'amour vrai peut भन्नुहोस्: **"Je suis à toi et tu es à moi "**, si bien que les êtres aimés peuvent

- डिस्पोजर द l'Autre,
- यदि एक अर्कालाई खुशी पार्ने,
- s'amuser ensemble।

Chacun peut dire à autore:

"Puisque je t'ai acquis, je peux disposer de toi à ma guise।"

टिप्पणी l'âme pourrait-elle alors s'arrêter aux défauts, aux misères, aux faiblesses,

हो वस्तु प्राप्त भयो

- ऊ एक टाउट रिमिस,
- l'a embellie en tout et
- शुद्धीकरण जारी छ?

Voices les vertus de amaour vrai:

- सबै कुरा शुद्ध,
- सबै कुरामा विजय e
- सबै कुरा हासिल।

वास्तवमा, एक व्यक्तिको लागि कस्तो माया हुन सक्छ?

- त्यो डराउनेछ,
- जसमा शंका गर्नु,
- जसबाट हामी सबै कुराको आशा गर्दैनौं?

प्रेमले यसको सबैभन्दा सुन्दर गुणहरू गुमाउनेछ।

यो सत्य हो कि, सन्तहरूमा पनि, हामी यसमा भिन्नताहरू देख्न सक्छौं। यसले

सरल रूपमा देखाउँछ कि, सन्तहरूमा पनि,
प्रेम अपूर्ण हुन सक्छ र राज्य अनुसार फरक हुन सक्छ।

तपाईंको लागि, यहाँ यो के हो:
तिमी मेरो साथ स्वर्गमा कस्तो हुनुपर्छ
र तपाईंले आज्ञाकारिता र छिमेकीको प्रेमको लागि उसलाई बलिदान दिनुभयो,
- तिमीमा प्रेम पुष्टि भएको छ,
- अपमान नगर्ने तपाईंको इच्छा पुष्टि भएको छ,
यति धेरै कि तपाईंको जीवन पहिले नै समाप्त भएको जीवन जस्तै छ।

त्यसैले तिमीले मानवीय दुःखको भार महसुस गर्दैनौ।
त्यसैले सावधान रहनुहोस्
तिमीलाई के मिल्छ र मलाई माया गर जब सम्म तिमी असीम प्रेममा पुग्दैनौ।"

मलाई मेरो सामान्य अवस्थामा फेला पाउँ, धन्य येशू छोटकरीमा आउनुभयो र
मलाई *भन्नुभयो* :

"मेरो छोरी,
मेरो ईर्ष्या र मैले मेरा प्राणीहरूका लागि लिने सावधानीहरू यति ठूलो छन् कि,
- तिनीहरूलाई बर्बाद हुन नदिनुहोस्,
म तिनीहरूको आत्मा र तिनीहरूको शरीरलाई काँडाहरूले घेरेर हिलोले
तिनीहरूलाई अपवित्र हुनबाट रोक्न बाध्य छु।

म काँडाको साथमा छु, त्यो हो
- कटुता, अभाव र विभिन्न आन्तरिक अवस्थाहरू,
सबैभन्दा ठूला उपकारहरू पनि जुन म मलाई प्रिय आत्माहरूलाई प्राथमिकता
दिन्छु, तार्कि यी काँडाहरूले

- तिनीहरूलाई मेरो लागि राख्नुहोस् र
- तपाईंलाई चेतावनी दिनुहोस् कि तिनीहरू माटोले फोहोर हुन्छन्
आत्म-प्रेम र यस्तै।"

त्यसपछि उनी बेपत्ता भए ।

मेरो सामान्य अवस्थामा भएकोले, मलाई यस्तो लाग्थ्यो कि मैले आफ्नो काखमा
एउटा बच्चा पाएको छु।

उहाँ पछि तीन बच्चाहरूमा परिणत भयो जसमा मैले डुबेको महसुस गरें। जब
मेरो स्वीकारकर्ता बिहान आयो, उसले मलाई येशू आउनुभयो कि भनेर सोधे।

मैले भर्खरै लेखेको कुरा उसलाई भनें, केही न थपे।

मेरो कन्फिसरले मलाई भन्यो:

"उनीहरूले तिमीलाई केही भनेनन्? तपाईंले केही सुन्नुभएन?"

मैले भने, "म भन्न सकिदिन।"

उहाँले जारी राख्नुभयो : "पवित्र ट्रिनिटी यहाँ थियो र तपाईं केहि भन्न सक्नुहुन्न?
के तपाईं मूर्ख हुनुहुन्छ? हामीले देख्न सक्छौं कि यी सपनाहरू हुन्।" *मैले पुनः*
सुरु गरें :

"हो, यो सहि हो, यी सपनाहरू हुन्।"

उसले अर्को कुरा थप्प्यो।

उसले बोल्दा, मैले येशूको काखमा बलियो रूपमा लिइएको महसुस गरें, यति
बलियो कि मैले उहाँलाई लगभग होश गुमाए।

येशूले मलाई भन्नुभयो:

"मेरी छोरीलाई कसले दुर्व्यवहार गर्न चाहन्छ?"

मैले जवाफ दिएँ : "बुवाको कुरा ठीक छ किनभने म केही भन्न सकिदिन।

मकहाँ आउनुहुने येशू ख्रीष्ट हुनुहुन्थ्यो भनी कुनै चिन्ह छैन।"

येशूले मलाई भन्न जारी राख्नुभयो :

"म तिमीसँग काम गर्छु जसरी समुद्रले एक व्यक्तिसँग गर्छ जो आएर यसको गहिराइमा डुब्छ:

म तिमीलाई मेरो अस्तित्वमा पूर्ण रूपमा डुबाउँछु ताकि तपाईंका सबै इन्द्रियहरू यसमा समाहित हुन्छन्।

यो जस्तो

- यदि मेरो विशालता, मेरो गहिराई र मेरो उचाइको बारेमा कुरा गर्न चाहनुहुन्छ भने , तपाईंले यति मात्र भन्न सक्नुहुन्छ कि तिनीहरू यति ठूला छन् कि तपाईंको दर्शनमा बाधा पुगेको छ।

- यदि तपाईं मेरो आनन्द र मेरा गुणहरूको बारेमा कुरा गर्न चाहनुहुन्छ भने , तपाईंले यति मात्र भन्न सक्नुहुन्छ कि त्यहाँ यति धेरै छन् कि तपाईंले तिनीहरूलाई गणना गर्न आफ्नो मुख खोल्ने बित्तिकै तिनीहरूमा डुब्नुहुन्छ।

र यस्तै बाकी को लागी।

अर्कोतर्फ, के हुन्छ?

तिमी भन्छौ कि मैले तिमीलाई म हुँ भनेर कुनै संकेत दिएको छैन? यो सत्य होइन!

- कसले तिमीलाई नछोडिकन र पूर्ण शान्त र धैर्यमा बाईस वर्षसम्म ओछ्यानमा राख्यो?

यो उनीहरूको पुण्य हो कि मेरो ?

- र उनीहरूले तपाईंको प्रारम्भिक वर्षहरूमा तपाईंलाई गुज्राएको परीक्षणहरूको बारेमा के हो

अहिलेको अवस्थामा जब उनीहरूले तिमीलाई १७-१८ दिनसम्म खाना नखाई चुपचाप बसाइराखेका थिए, तिमीलाई राखेको हो कि मैले ?

त्यसपछि, मेरो कन्फिसरले मलाई बोलाएको रूपमा, म मेरो शरीरमा फर्किएँ। त्यसपछि उसले होली मास मनायो र मैले कम्युनेशन पाएँ।

त्यसपछि येशू फर्कनुभयो।

उ पहिले जस्तो नआउने गुनासो गरें, उसले मलाई गरेको अपार माया चिसोले बदलिएको जस्तो लाग्यो ।

मैले उस्लाई भने:

"जब म गुनासो गर्छु, तपाईंले बहाना खोज्नुहुन्छ

त्यसोभए तिमी भन्छौ कि तिमीलाई दण्ड दिन चाहन्छौ, त्यसैले तिमी आउँदैनौ। तर मलाई विश्वास लाग्दैन ।

कसलाई के थाहा मेरो आत्मामा के हानि छ, त्यसैले तिमी आउँदैनौ।

कम्तिमा मलाई भन्नुहोस्, ताकि मेरो जीवनको मूल्य सहितको मूल्य जे होस्, म यसलाई हटाउँछु।

तिमी बिना, म हुन सकिदिन।

तपाईं के चाहनुहुन्छ सोच्नुहोस्, म यसरी जान सकिदिन:

चाहे म पृथ्वीमा तिम्रो साथमा छु वा स्वर्गमा तिमीसँग!"

मलाई काट्दै, येशूले मलाई भन्नुभयो:

" शान्त हुनुहोस्, शान्त हुनुहोस्, म तिमीबाट टाढा छैन।

म सधैं तिम्रो साथमा छु। तिमीले मलाई सधैं देख्दै नौ तर म सधैं तिम्रो साथमा छु।

म के भनू, म तिम्रो हृदयको गहिराइमा आराम गर्नको लागि छु। र जब तपाईं मलाई खोज्नुहुन्छ र धैर्यपूर्वक आफ्नो एकान्त जीवन जिउनुहुन्छ,

तपाईंले मलाई सान्त्वना दिन र मलाई शान्तिमा थप आराम गर्न दिनुहोस्।

जब उहाँले यो भन्नुभयो, यस्तो लाग्थ्यो कि उहाँको वरिपरि यति धेरै विभिन्न फूलहरू थिए कि तिनीहरूले उहाँलाई लगभग लुकाए।

उनले थपे:

"तिमीलाई लाग्दैन कि यो संसारलाई दण्ड दिनको लागि हो कि मैले तिमीलाई

मबाट वञ्चित गरेको छु। तर पनि यो साँच्चै हो।

जब तपाईँ कम से कम यो आशा गर्नुहुन्छ, तपाईँ के हुन गइरहेको कुराहरु को बारे मा सुन्नुहुनेछ।"

यसो भनिरहँदा उहाँले मलाई देखाउनुभयो

- विश्वभर युद्धहरु,

- चर्च विरुद्ध क्रान्ति ई

आगोमा चर्चहरु: यो लगभग आसन्न थियो।

मेरो सामान्य अवस्थामा आफूलाई खोज्दै, म मेरो विगतका छनौटहरुको बारेमा सोचिरहेको थिएँ। असल येशूले आफूलाई संक्षिप्त रूपमा देखाउनुभयो र *मलाई भन्नुभयो* :

"मेरो छोरी,

विगतमा नबस किनभने भूत पहिले नै ममा छ र किनकि तपाईँ यसमा बस्न सक्नुहुन्छ

- आफैलाई विचलित गर्नुहोस् ई

- तपाईँको गतिलाई कम गर्नको लागि तपाईँले अझै यात्रा गर्नु पर्ने सानो बाटोलाई बर्बाद गर्न लैजानुहोस्।

अर्कोतर्फ, आफ्नो ध्यान वर्तमानमा मात्र केन्द्रित गरेर,

- तिमीमा थप साहस हुनेछ,

-तिमीले आफूलाई मसँग अझ नजिकको सम्बन्ध राख्नेछौ,

- तपाईँ आफ्नो बाटोमा अगाडि बढ्नुहुनेछ e

- धोका हुने खतरा हुनेछैन।"

होली कम्युनियन प्राप्त गरेपछि, मैले मेरो प्यारो येशूलाई भने:

"अब म तपाईंसँग नजिक भएको छु, म तपाईंसँग परिचित छु। र हामी एक भएकाले,

- तिमीमा मेरो अस्तित्व छोडेर तिम्रो लिन्छु,

- म मेरो दिमाग छोडेर टिएन लिन्छु,

- म तिमीलाई मेरो आँखा, मेरो मुख, मेरो हृदय, मेरो हात, मेरो पाइला र बाँकी छोड्छु।

ओह! अब देखि म कति खुसी हुनेछु! म तिम्रो आत्मा संग सोच्नेछु,

तिम्रा आँखाले हेर्छु, मुखले बोल्छु, मनले माया गर्छु, हातले अभिनय गर्नेछु,

म तिम्रो खुट्टा र सबै संग हिड्नेछु।

र यदि त्यहाँ बाधा छ भने, म भन्छु:

"मैले येशूमा मेरो अस्तित्व छोडेर उहाँलाई लिनुभयो, त्यसैले उहाँकहाँ जानुहोस्, उहाँले मेरो ठाउँमा तपाईंलाई जवाफ दिनुहुनेछ!"

ओह! कति खुसी लाग्छ मलाई!

अह! म पनि तिम्रो आनन्द लिन चाहन्छु, हैन, येशू?

तर, या मेरो जीवन र मेरो भलो, तिमिले सारा आकाशलाई खुसी बनाउछौ, तिम्रो माया ले गर्दा म कसैलाई खुसी गर्दिन ।"

येशूले मलाई भन्नुभयो: "मेरी छोरी, तिमी पनि, मेरो अस्तित्व र मेरो आनन्द लिएर, अरूलाई खुशी बनाउन सक्छौ।

किन मेरो अस्तित्वमा खुशी फैलाउने शक्ति छ?

किनकि सबै कुरा ममा सामंजस्य छ:

एउटा सदगुण अर्कोसँग मेल खान्छ, दयासँग न्याय,
सुन्दरता संग पवित्रता, शक्ति संग बुद्धि,
गहिराई र उचाइको साथ विशालता, र यस्तै।

सबै कुरा ममा सद्भाव छ, कुनै पनि कुरा बेमेल छैन । यो सद्भावले मलाई खुसी बनाउँछ र मलाई नजिक गर्ने सबैलाई आनन्दले भर्दछ।

साथै, मेरो अस्तित्व स्थापना गरेर,
सुनिश्चित गर्नुहोस् कि सबै सदगुणहरू तपाईंमा मेल खान्छ।
यो सामंजस्यले तपाईंलाई सम्पर्क गर्नेहरूलाई आनन्दको संचार गर्नेछ।

किन, यदि उसले तपाईंमा देख्यो भने
दया, दया, धैर्य,
सबै कुरामा परोपकार र समानता, उ तिम्रो नजिक हुन पाउँदा खुसी हुनेछ ।

जब मैले येशूलाई मेरो privations को बारे मा गुनासो गरें, उहाँले आफूलाई छोटकरीमा देखाउनुभयो र मलाई भन्नुभयो :

"मेरी छोरी, क्रसले आत्मालाई मेरो नजिक ल्याउँछ।

तपाईंले भोग्नुहुने यी अभावहरूले तपाईंलाई आफूभन्दा माथि उचाल्छ ।
किनकी, आफूले माया गरेको मान्छे आफैंमा नभेट्दा, तपाईंलाई जीवनको स्वाद हुँदैन। तपाईं वरिपरि सबै बोर हुनुहुन्छ र झुकाव गर्न केहि पनि फेला पादैन।

जसमा तपाईं भर पर्नु अभ्यस्त हुनुहुन्छ त्यो तपाईंलाई अनुपस्थित देखिन्छ।
र, फलस्वरूप, तपाईंको आत्मा पूर्ण रूपमा भस्म नभएसम्म सबै चीजबाट आफूलाई शुद्ध नगरेसम्म घुमिरहन्छ।

पछि, तपाईंको येशूले तपाईंलाई अन्तिम चुम्बन दिनुहुनेछ र तपाईंले आफूलाई स्वर्गमा पाउनुहुनेछ। खुशी भएन र ?"

मेरो सामान्य अवस्थामा हुँदा, मलाई येशू मेरो भित्रको अंगमा सोनाटा खेलिरहेको देख्नुभयो। उनलाई खेलन निकै रमाइलो लाग्यो ।

मैले भने, "ओह! तिमी कति रमाइलो देखिन्छौ!"

उहाँले भन्नुभयो, "ठ्याक्कै।

तिमीले जान्ने पर्छ कि तिमीले मसँग एकतामा काम गरेका छौ, अर्थात्,

- जसलाई तिमीले मेरो आफ्नै मायाले माया गर्यौं,

- जसलाई तिमीले मेरो आफ्नै आराधनाले पूज्यौं,

- तिमीले मेरो आफ्नै मर्मतले मर्मत गर्यौं,

र यस्तै, ममा जस्तै तिमीमा सबै कुरा अपार छ। तिम्रो र मेरो मिलनले यो अंग बनाएको हो।

साथै, प्रत्येक चोटि तपाईंले पुनः कष्ट,

- अंगमा नयाँ नोट थप्नुहोस्।

अहिले, म मेरो सोनाटा बजाउन आएको छु कि यो नयाँ नोटले कस्तो आवाज निकाल्छ।

यसरी, म नयाँ आनन्दको स्वाद लिन्छु।

तसर्थ, जति धेरै पीडा हुन्छ, त्यति नै मेरो अंगमा सद्भाव थपिन्छ र मलाई त्यति नै आनन्द आउँछ।"

अभावको तीतो दिनहरू अनुभव गरिसकेपछि र संगति प्राप्त गरेपछि, मैले मेरो दयालु येशूलाई गुनासो गरें, उहाँलाई यसो भने:

"यो साँच्चै लाग्छ कि तपाईं मलाई पूर्ण रूपमा छोड्न चाहानुहुन्छ! तर कम्तिमा

मलाई यो अवस्था छोड्न चाहनुहुन्छ भने?

कसलाई के थाहा ममा के विकार छ तिमी किन यसरी टाढा गयौ। मलाई मद्दत गर्नुहोस्: मेरो सम्पूर्ण हृदयले म तपाईंलाई वाचा गर्छु कि म अझ राम्रो हुनेछु "।

येशूले जवाफ दिनुभयो: "मेरी छोरी, चिन्ता नगर।
जब म तिमीलाई बाहिर निकाल्छु, शान्त रहनुहोस्,
जब म उल्टो गर्छु, तपाईं समय बर्बाद नगरी शान्त रहनुहुन्छ।

यो सबै मेरो हातले लिनुहोस्, जस्तो यो तपाईंलाई हुन्छ।
के म तिम्रो अवस्था केहि दिनको लागि स्थगित गर्न सकिदिन?
तिमी भित्रको विकारको कुरा हो भने, मैले तिमीलाई भनेको थिएँ।

के तिमीलाई थाहा छ आत्मालाई के गडबडी हुन्छ?
केवल दया, यद्यपि सानो।
ओह! जबकि यसले यसलाई विकृत गर्दछ, यसले यसलाई बिगार्छ, यसले यसलाई कमजोर बनाउँछ।

यद्यपि, विभिन्न मूड र अभावहरूले उसलाई कुनै हानि गर्दैन।
त्यसैले मलाई अपमान नगर्न होशियार हुनुहोस्, धेरै थोरै पनि। तिम्रो आत्मामा विकार छ भनेर नडराऊ।"

म दोहोर्छु:

"तर, प्रभु, ममा केही गल्ती हुनुपर्छ। पहिले, तपाईं आउने र जाने गरिरहनुभयो र, तपाईंको भ्रमणको क्रममा, तपाईंले मलाई क्रुस, नङ र काँडाहरूमा साझेदार बनाउनुभयो।

तर अब जब मेरो स्वभावले यी चीजहरू प्रयोग गरिसकेको छ, जुन मेरो लागि स्वाभाविक बनेको छ, यति धेरै कि मलाई पीडा नपाउनु भन्दा पीडा पाउन सजिलो

छ ,

तपाईं फिर्ता लिनुहोस्। ममा अब कुनै महत्त्वपूर्ण कुरा कसरी हुँदैन?"

बिस्तारै, *येशूले मलाई भन्नुभयो:* "सुन, मेरी छोरी,

मैले तिम्रो आत्मालाई मिलाउनु पर्यो ताकि तिमिले दुख भोग्न सक, म त्यहाँ मेरो काम गर्न सकूँ।

मैले तिमिलाई परिक्षण गर्नु परेको थियो, तिमिलाई अचम्मित पार्नु थियो, तिमिलाई पीडाले भार पार्नुपर्ने थियो ताकि तिम्रो स्वभाव नयाँ जीवनमा पुनर्जन्म भयो।

मेरो दुःखमा तपाईंको सहभागिता स्थायी, कहिले धेरै, कहिले कम भएकोले मैले यो काम पूरा गरेको छु।

अब यो काम सकिएपछि मलाई रमाइलो लाग्छ । के तपाईं मलाई आराम गर्न चाहनुहुन्न?

सुन्नुहोस्, यस बारे न सोच्नुहोस्, तपाईंलाई धेरै माया गर्ने तपाईंको येशूलाई यो गर्न दिनुहोस्। मलाई थाहा छ

- जब मेरो गतिविधि तपाईं र मा आवश्यक छ

- जब मैले आफ्नो कामबाट आराम गर्नुपर्छ।"

म आफ्नो सामान्य अवस्थामा थिएँ, मेरो प्यारो येशू छोटकरीमा आउनुभयो।

उहाँले मलाई भन्नुभयो: "मेरी छोरी,

जसले क्रुसलाई ***मानव*** दृष्टिकोणबाट हेर्छ उसले यसलाई भेट्दछ

- हिलो र, त्यसैले, भारी र तीतो।

अर्कोतर्फ, क्रुसलाई *ईश्वरीय दृष्टिकोणबाट* विचार गर्नेहरूले यसलाई भेट्दछन्।

- प्रकाश, प्रकाश र नरम भरिएको।

जीवनलाई मानवीय दृष्टिकोणबाट हेर्दा , _

एक अनुग्रह, शक्ति र प्रकाशबाट वञ्चित छ।

त्यसकारण, हामी यस्ता कुराहरू भन्न आउँछौं, "यस व्यक्तिले मलाई किन चोट पुर्यायो?"

किन यो अरुले मलाई यो पीडा दियो, मलाई बदनाम गर्यो ?"

र *हामी क्रोध*, क्रोध, बदलाको विचारले भरिएका छौं । *यसरी क्रस हामीलाई* हिलो, अँध्यारो, भारी र तीतो देखिन्छ ।

अर्कोतर्फ, ईश्वरीय सोच्ने *तरिका* अनुग्रह, शक्ति र प्रकाशले भरिएको छ। त्यसैले कसैलाई यो भन्न मन लाग्दैन: "प्रभु, तपाईंले मलाई किन यस्तो गर्नुभयो?" यसको विपरीत, *हामी आफैलाई नम्र गछौं*, हामी आफैले राजीनामा दिन्छौं । र क्रस उज्यालो हुन्छ र आत्मामा *प्रकाश र मिठास* ल्याउँछ »।

आफूलाई सामान्य अवस्थामा फेला पाउँ, मैले बगैंचामा येशूको पीडालाई प्रतिबिम्बित गरें। संक्षेपमा आफूलाई मसामु देखाउँदै, मेरो दयालु येशूले मलाई भन्नुभयो:

"मेरी छोरी, पुरुषहरूले मेरो मानवताको कोर्टेक्समा मात्र काम गरेका छन्। जबकि अनन्त प्रेमले मेरो सम्पूर्ण भित्री भागमा काम गरेको छ।

यसरी, मेरो पीडाको समयमा, तिनीहरू पुरुष थिएनन्,

तर अनन्त प्रेम,

- अपार माया,

- अकल्पनीय प्रेम,

- लुकेको प्रेम

- म मा ठूलो घाउ खोलिएको छ,

- उसले मलाई ज्वलन्त नडले छोड्यो,

- जलिरहेको काँडाहरूले मलाई मुकुट लगाइयो र
- उसले मलाई तातो खेतमा पानी हाल्यो।

"र, एकै समयमा यति धेरै शहीदहरू सहन नसक्ने,

- मेरो मानवताले रगतको ठूला धाराहरू बगाएको छ,
- ऊ घुम्थ्यो र भन्यो:

"बुबा, यदि सम्भव छ भने, यो कचौरा मबाट लिनुहोस्।

तर मेरो इच्छा पूरा भएको छैन, तर तपाईंको । " मेरो जोशको बाँकी अवधिमा यो कहिल्यै भएन।

जोशको समयमा मैले जे भोगें, मैले सबै पीडाको समयमा सँगै भोगें र त्यो,

- अधिक तीव्रता,

थप पीडादायी र

अझ थप गहिरो।

किनकी मायाले म भित्र पस्यो ।

- हड्डीको मज्जामा,

- मेरो हृदयको सबैभन्दा घनिष्ठ फाइबरमा पनि,

जहाँ कुनै प्राणी कहिल्यै तल जान सक्दैन। तर प्रेमले सबै कुरामा पुग्छ, केहि पनि यसको प्रतिरोध गर्दैन।

यसरी, मेरो पहिलो जल्लाद प्रेम थियो।

त्यसैले मेरो जोश को समयमा,

मलाई जल्लादको रूपमा सेवा गर्नेहरूलाई मैले निन्दाको नजर पनि दिएको छैन।
किनकी म मा एक धेरै क्रूर र सक्रिय निर्दयी थियो: प्रेम।

र बाहिरका जल्लादहरू नपुगेका ठाउँहरू,

जहाँ मेरो सानो भागलाई बचाइएको छ, प्रेमले कब्जा गरेको छ र केहि पनि

छोडेको छैन।

र यो सबै आत्माहरूमा हुन्छ: मुख्य काम प्रेम द्वारा गरिन्छ ।
र जब प्रेमले अभिनय गरेको छ र आत्मा भरिएको छ,
बाहिर जे देखिन्छ त्यो ओभरफ्लो मात्र हो
- भित्र के भयो भन्दा।'

भेटघाट पाएपछि, मैले असल येशूलाई गुनासो गरें
- मेरो privations को ई
- तथ्य यो हो कि, जब यो आउँछ, यो लगभग सधैं बिजुली जस्तै वा पूर्ण मौन मा
छ।

येशूले मलाई भन्नुभयो:
"मेरी छोरी, लगभग सबै आत्माहरूमा
- जसमा मैले आफूलाई असाधारण रूपमा प्रकट गरें,
मैले तिनीहरूको जीवनको अन्त्यमा परित्यागको यी अवधिहरू प्रदान गरें।
यो, उहाँसँग सम्बन्धित केही कारणहरूको लागि मात्र होइन, तर मेरा सबै
हस्तक्षेपहरूमा म सम्मानित र महिमा भएको कारण पनि ।

धेरैले भन्छन्:
"यी आत्माहरू यति उच्च स्तरको पवित्रताको लागि भाग्यमा थिए र तिनीहरूले
उहाँलाई धेरै माया गरे!
यति धेरै उपकार, अनुग्रह र कर्म प्राप्त गरेपछि, यदि तिनीहरू यो स्तरमा नपुगेका
भए तिनीहरू साँच्चै कृतघ्न हुने थिए।
यदि हामीले यी चीजहरू पाएको भए, हामी पनि यो स्तरमा पुग्ने थियौं र अझ
बढी।"

साथै, मेरो आचरणलाई उचित ठहराउन, म तिनीहरूलाई परित्याग र वञ्चित अनुभव गराउँछु,

जुन तिनीहरूको लागि वास्तविक शुद्धिकरण हो।

मैले पनि ख्याल गर्नुपर्छ

- तिनीहरूको वफादारी,
- तिनीहरूको गुणहरूको वीरता ई
- यो तथ्य यो हो कि धनी जीवन बिताउनेहरू भन्दा धनी कहिल्यै नचिनेकाहरूका लागि गरिबी सजिलो छ।

मैले यो पनि ध्यानमा राख्नु पर्छ कि अलौकिक धन भौतिक धन जस्तो होइन जुन शरीरको सेवा गर्दछ र केवल बाह्य हो।

अलौकिक धन बिन्दुमा प्रवेश गर्दछ

- अस्थि मज्जा मा,
- अस्तित्वको भित्री फाइबरमा,
- बुद्धि को महान भाग मा।

यसबाट वञ्चित हुनु सहिद भन्दा पनि ठुलो हो भनी सोच्नुहोस् ।

यी आत्माहरूलाई मप्रति यति धेरै दया छ कि मेरो हृदय तिनीहरूको लागि कोमलताले टुट्छ।

प्रतिरोध गर्न नसकेर शहीदको अन्तिम घडीमा जाने शक्ति दिन्छु ।

सबै स्वर्गदूतहरू र सन्तहरूले उनीहरूमाथि नजर राख्छन् र उनीहरूलाई हेरचाह गर्छन् ताकि उनीहरूले भोग्नुपरेको क्रूर शहीद जान्दछन्।

मेरी छोरी, हिम्मत गर, तिमी सहि छौ, तर थाहा छ कि सबै कुरा शब्दमा प्रेम हो ।"

यसो भनिरहँदा ऊ हिँडे जस्तो भयो ।

मैले मेरो गहिरो प्रकृति उपभोग गरेको र पातलो हावामा गायब भएको महसुस गरें। उनीसँग भएका शक्ति, प्रकाश र ज्ञानका यी बीजहरू शून्यतामा परिणत भइरहेका थिए। म मर्दैछु जस्तो लाग्यो तर पनि जिउँदै छु ।

येशु फर्केर आउनुभयो र मलाई काखमा लिनुभयो, उहाँले मेरो शून्यतालाई समर्थन गरेको देखिनुभयो।

उसले मलाई भन्यो:

"हेर, मेरी छोरी, के भयो भने

- तपाईंको शक्तिको सानो कीटाणु,

- तिम्रो उज्यालोको मधुरो बत्ती,

- तिम्रीलाई मेरो बारेमा थोरै ज्ञान र

- तपाईंका सबै अन्य साना गुणहरू गायब हुन्छन्,

तब मेरो शक्ति, मेरो ज्योति, मेरो बुद्धि, मेरो सौन्दर्य र मेरा अन्य सबै गुणहरू लिएर तपाईंको शून्यता भर्न आउँछन्।

खुशी भएन र ?"

मैले उसलाई भने :

"सुन्नुहोस्, येशू, यदि तपाईंले यसरी नै जारी राख्नुभयो भने, तपाईंले मलाई पृथ्वीमा छोड्ने इच्छा गुमाउनुहुनेछ।"

मैले उनलाई धेरै पटक भनिसकेको छु ।

अनि मेरो कुरा सुन्न नचाहेन *येशूले जवाफ दिनुभयो :*

"सुन, मेरी छोरी, म तिम्रो लागि मेरो स्वाद कहिल्यै गुमाउने छैन ।

यदि मैले तिम्रीलाई पृथ्वीमा राखे भने, म पृथ्वीमा मेरो स्वाद पाउनेछु। यदि म तिम्रीलाई स्वर्गमा लैजान्छु भने, म स्वर्गमा मेरो स्वाद पाउनेछु ।

के तपाईंलाई थाहा छ तब स्वाद कसले गुमाउनेछ? तपाईंको स्वीकारकर्ता » ।

आज बिहान, कम्युनियनमा, मैले येशूलाई गुनासो गरें कि मैले यो गर्नु पर्ने व्यक्तिलाई मेरो अवस्था प्रकट गर्न सकिदैन। हो, अक्सर, जब म येशूले भरिएको महसुस गर्छु,

मलाई जताततै छुने अनुभूति छ; आफूलाई छुँदा पनि म येशूलाई छुन्छु।

तर मलाई यसको बारेमा कसरी कुरा गर्ने थाहा छैन। म चाहन्छु कि म कडा मौनतामा येशूमा आफूलाई हराउन सक्छु।

र जब मलाई यसको बारेमा कुरा गर्न सोधियो, ओह! मैले कति प्रयास गर्नुपर्छ! मलाई एकदमै निद्रा लागेको बच्चा जस्तो लाग्छ र बल प्रयोग गरेर उठाउन चाहन्छ: उसले गडबड गर्छ। .

त्यसैले मैले येशूलाई भनें:

"तपाईंले मलाई सबै कुराबाट मुक्त गर्नुभयो, तपाईंको पीडाबाट, तपाईंको अनुग्रहबाट, तपाईंको सामंजस्यपूर्ण, कोमल र मीठो आवाजबाट। म के बनेको छु भनेर अब म आफैलाई चित्र सकिदैन।

यदि तपाईंले मलाई केहि बुझाउनु भयो भने, त्यो मेरो अस्तित्वमा यति गहिरो छ कि सतहमा उठ्न सक्दैन। मलाई भन, मेरो जीवन, मैले के गर्नुपर्छ ?"

उहाँले जवाफ दिनुभयो :

"मेरी छोरी, यदि तपाईं मसँग हुनुहुन्छ भने, तपाईंसँग सबै कुरा छ, र यो तपाईंको लागि पर्याप्त छ।

यदि तिमी ममा भरिएको महसुस गर्छौं भने, यो संकेत हो कि म तिमीलाई मेरो देवत्वको घरमा राख्छु।

यदि कुनै धनी मानिसले गरिबलाई आफ्नो घरमा स्वागत गर्छ भने, उसले उसलाई चाहिने सबै कुरा दिन्छ, चाहे उसले उससँग सधैं कुरा नगरे वा उसलाई माया नगरे

पनि।

अन्यथा, यो उनको लागि लज्जास्पद हुनेछ।

र म यो धनी मान्छे भन्दा बढि छैन?

त्यसैले शान्त हुनुहोस् र आफ्नो कन्फिसरलाई के गर्न सक्नुहुन्छ प्रकट गर्ने प्रयास गर्नुहोस्।

बाँकीको लागि, मेरो हेरचाहमा सबै कुरा सुम्पिदिनुहोस्।"

मेरो अभावको अवस्था जारी छ र अझ खराब हुँदैछ। घृणा! कस्तो पतन!

मैले कहिल्यै सोचेको थिइन कि म यसरी समाप्त हुन्छु!

म आशा गर्छु कि कम्तिमा पनि तपाईंको परम पवित्र इच्छाको घेरा छोड्ने छैन।
उनी मेरो लागि सबै कुरा हुन्।

मलाई मेरो दयनीय अवस्था देखेर रोए जस्तो लाग्छ र म कहिलेकाहीँ यस्तै गर्छु।

तर *येशूले* मलाई यसरी *हप्काउनुहुन्छ* :

"त्यसोभए तपाईं अझै सानो केटी बन्न चाहनुहुन्छ?"

यो स्पष्ट छ कि म सानी केटीसँग व्यवहार गर्दैछु। म तिमीलाई विश्वास गर्न सकिदिन।
मेरो लागि बलिदानको वीरता तिमीमा भेटाउने आशा गरेको थिएँ।

तर मैले आफूलाई बलिदान दिन नचाहेकी एउटी सानी केटीको आँसु पाउँछु।

त्यसोभए जब म रुन्छु, उहाँ अझ कडा हुनुहुन्छ र त्यो दिन कहिल्यै नआउने
बिन्दुमा पुग्नुहुन्छ। त्यसैले म बाध्य छु

- आफैलाई हिम्मत संग सशस्त्र e

उसलाई यसो भन्दै मेरो आँसु रोक्न :

"तिमी भन्छौ कि यो प्रेमको लागि हो कि तपाईंले मलाई आफ्नो उपस्थितिबाट
वञ्चित गर्नुभयो।

र, मेरो पक्षको लागि, यो तपाइँको लागि हो कि म यो निजीकरण स्वीकार गर्दछु।
तिमी मायाको लागि, म रुने छैन।"

र यदि मैले यो गर्न सक्छु भने, उहाँ अलि बढी क्षमाशील हुनुहुन्छ। अन्यथा यसले
मलाई कडा सजाय दिन्छ,
जसले मलाई जीवित रहँदा निरन्तर मृत्यु जिउने बनाउँछ।

त्यसैले, यसरी एक दिन बिताएपछि, मैले आँसु थाम्न सकिन।
येशूले मलाई यसको लागि म योग्यको रूपमा तिर्नु भयो।
तर राति अबेरसम्म मप्रति दया देखाएर मेरो मनमा उज्यालोको सानो झ्याल खुल्यो
जस्तो भयो।

उसले मलाई भन्यो :

"तिमी यो बुझ्न चाहदैनौ कि यो संसार छोड्नु अघि, सबै कुराको लागि मर्नु पर्छ।
- दुःख, इच्छा, अनुग्रह।

तिमीमा भएका सबै कुरा मेरो इच्छा र मेरो प्रेममा मर्नुपर्छ।

स्वर्गमा, के अनन्तकालमा प्रवेश गर्छ केवल मेरो इच्छा र मेरो प्रेम हो।
अन्य सबै गुणहरू असफल हुन्छन्: धैर्य, आज्ञाकारिता, कष्ट, इच्छाहरू।
केवल मेरो इच्छा र मेरो प्रेम कहिल्यै समाप्त हुँदैन।
त्यसैले तिमी मेरो इच्छा र प्रेममा पहिले नै मर्नुपर्छ।

मेरा सबै सन्तहरूको लागि यस्तै हुनुपर्छ।

र म आफै पनि अपवाद हुन चाहन्न

बाबाले त्यागेको ,

उहाँको इच्छा र उहाँको प्रेममा पूर्ण रूपमा मर्नु।

ओह! अझ धेरै दुःख पाएको भए होला!

ओह! मैले आत्माहरूको लागि अझ धेरै गरेको हुन्थ्यो! तर यो सबै बाबाको इच्छा र मायामा मर्यो। मलाई साँच्चै माया गर्ने आत्माहरूले यसरी व्यवहार गरे।

र तपाईं यसलाई बुझ्न चाहनुहुन्न!"

आज बिहान मेरो प्यारो येशू छोटकरीमा आउनुभयो र *मलाई भन्नुभयो* :

"मेरी छोरी, सही नियत आत्माको लागि प्रकाश हो।

उसले उसलाई प्रकाशले ढाक्छ र कसरी ईश्वरीय कार्य गर्ने भनेर बताउँछ।

आत्मा अँध्यारो कोठा जस्तै हो।

र सूर्य जस्तै सीधा इरादा छ कि छेउछाउ र उज्यालो,

सूर्यले भित्ताहरूलाई प्रकाशमा परिवर्तन गर्दै न भन्ने भिन्नताको साथ, सत्यताका साथ कार्य गर्दा यसले सबै कुरालाई प्रकाशमा रूपान्तरण गर्दछ »।

म मेरो सामान्य अवस्थामा थिएँ र राम्रो येशू छोटकरीमा आउनुभयो।

उहाँले मलाई भन्नुभयो: "मेरी छोरी,

मेरो इच्छाले प्रेमलाई पूर्ण बनाउँछ, यसलाई परिमार्जन गर्दछ, यसलाई बाँध्छ र यसलाई पवित्र बनाउँछ। मायाले कहिलेकाहीँ भागेर सबै कुरा निल्न चाहन्छ।

तर मेरो इच्छाले उसलाई यसो भन्दै वशमा पार्ने प्रयास गर्छ:

" *शान्त हुनुहोस्*, यसरी हतार नगर्नुहोस् किनकि तपाईं आफैलाई चोट पुर्याउन सक्नुहुन्छ। सबै कुरा निल्न चाहानुहुन्छ, तपाईंले आफैलाई धोका दिन सक्नुहुन्छ।"

प्रेम मेरो इच्छा अनुसारको हृदयसम्म शुद्ध छ।

दुवै हातमा हात मिलाएर हिँड्छन् र एकअर्कालाई शान्तिको लागि निरन्तर चुम्बन गर्छन्।

कहिले काहिँ, उसको मुडको कारण वा उसले भागेपछि, उसले मन पराएको जस्तो सफल भएन,

प्रेमले मेरो आलोचना गर्न चाहन्छ वा अल्छी बस्न चाहन्छ।

तब मेरो इच्छाले उसलाई यसो भन्दै उत्प्रेरित गर्छ:

"अगाडि जानुहोस्, साँचो प्रेमीहरू अल्छी हुँदैनन्, तिनीहरूले यो ठाउँमा गर्दैनन्।" प्रेम तब मात्र सुरक्षित हुन्छ जब यो मेरो इच्छामा बस्छ।

प्रेम बायाँ र दायाँ तिर खिचिएको छ र अतिक्रमणमा लैजान्छ।

मेरो इच्छाले उसलाई संयमित बनाउँछ, उसलाई आश्वस्त पार्छ र उसलाई ठोस र ईश्वरीय भोजनले पोषण दिन्छ।

प्रेममा धेरै त्रुटिहरू हुन सक्छन्, पवित्र छनौटको अनुहारमा पनि।

मेरो इच्छामा यो कहिल्यै हुँदैन, सबै कुरा सिद्ध छ।

- यो अचम्मको कुरा होइन कि उसले आफ्नो पाप र दुख सम्झन्छ।

याद राख्नुस कि,

- मेरो इच्छामा,

- पाप र आत्मको यी विचारहरू प्रवेश गर्न सक्दैनन्।

मेरी छोरी, यो सबै भन्दा माथि प्रेममा भएका आत्माहरूमा हुन्छ जसले मेरो भ्रमण, मेरो चुम्बन र मेरो स्थावरको अनुग्रह पाएका छन्।

यी आत्माहरू प्रेमको शिकार हुन्छन् जब म तिनीहरूलाई मेरो उपस्थितिबाट वञ्चित गर्छु। प्रेमले उनीहरूलाई लिन्छ र उनीहरूलाई प्यान्ट, निरुत्साहित, चिन्तित, पागल, चिन्तित, अधीर बनाउँछ।

यदि यो मेरो इच्छा नभएको भए जसले तिनीहरूलाई पोषण गर्दछ, तिनीहरूलाई शान्त पार्छ र तिनीहरूलाई बलियो बनाउँछ, प्रेमले तिनीहरूलाई मार्नेछ।

यद्यपि प्रेम मेरो इच्छाको पहिलो जन्म हो, यो अझै पनि मेरो इच्छाद्वारा सच्याउन आवश्यक छ।

र म उसलाई त्यति नै माया गर्छु जति म आफैलाई माया गर्छु।"

म र मेरो कन्फिसर बीचको छलफलको क्रममा,
मलाई बचाउन गाह्रो छ किनभने येशू ख्रीष्टले भन्नुभयो:
"ढोका साँघुरो छ र तपाईंले यसलाई पार गर्न प्रयास गर्नुपर्छ।"

कुराकानी पछि, येशूले मलाई भन्नुभयो :

"म गरिब, मलाई सानो ठानिन्छ।

आफ्नो स्वार्थीलाई भन्नुहोस् कि तिनीहरूले मलाई सानो ठान्ने तिनीहरूको आफ्नै नीचता हो।

तिनीहरूले मलाई महान् व्यक्तिको रूपमा देख्दैनन् , सीमा बिना ,

- यसको सबै सिद्धताहरूमा शक्तिशाली र असीम,

ठूलो भीड फराकिलो ढोकाबाट भन्दा साँघुरो ढोकाबाट राम्रोसँग जान सक्छ /

उसले बोल्दै गर्दा, मैले एकदमै साँघुरो गेटसम्म पुग्ने साँघुरो बाटो देखें, तर प्रतिस्पर्धी मानिसहरूको भीड थियो।

कसले अगाडि बढ्न सक्छ र ढोकाबाट हिँड्न सक्छ भनेर हेर्न।

उनले थपे :

"मेरी छोरी, तिमीले देख्यौ, को पहिलो आउँछ भनेर खोज्नको लागि कस्तो ठूलो भीड छ। प्रतियोगितामा, त्यहाँ धेरै गतिविधिहरू छन्।

बाटो फराकिलो भएको भए मान्छेहरू हतारिने थिएनन्, थाहा पाएर

जब तिनीहरू चाहन्छन् वरिपरि हिँड्नको लागि प्रशस्त ठाउँ। यद्यपि, तिनीहरूले

आफ्नो समय राम्रोसँग लिँदा,
मृत्यु हुन सक्छ र तिनीहरू साँघुरो बाटोमा आफ्नो बाटोमा नहुन सक्छन्।
त्यसपछि तिनीहरूले आफूलाई नरकको फराकिलो ढोकाको थलोमा भेटाउनेछन्।

ओह! यो संकीर्णता कति उपयोगी छ !

घटना पनि तपाईं माझ हुन्छ:

यदि त्यहाँ कुनै पार्टी वा सेवा प्रस्ताव गरिएको छ र हामीलाई थाहा छ कि ठाउँ
सानो छ, धेरै त्यहाँ पुग्न हतार हुनेछन्
र त्यहाँ धेरै मानिसहरू पार्टी वा सेवाको आनन्द लिनेछन्।

तर यदि हामीलाई थाहा छ त्यहाँ धेरै ठाउँहरू छन्,
हामी हतारमा हुनेछैनौं र कम दर्शकहरू हुनेछन्
किनकि, सबैको लागि ठाउँ छ भन्ने थाहा पाएर, सबैले आफ्नो समय लिनेछन्।
कोही शोको बिचमा आइपुग्छन्, कोही अन्त्यतिर, अरूहरू सबै सकिएपछि र
केही पनि रमाइलो नगर्दा आइपुग्छन्।

यो मुक्तिको मामला हो: यदि उहाँको बाटो फराकिलो भएको भए, थोरैले पुग्न
हतार गर्थे,
र स्वर्गको चाड केहि को लागी हुनेछ "।

म मेरो सामान्य अवस्थामा थिएँ र मेरो येशूलाई गुनासो गरें कि म उहाँबाट वञ्चित
भएको छु। उसले छोटकरीमा आयो र *मलाई भन्यो:*

"मेरो छोरी,

म तपाईंलाई मेरो इच्छालाई नछोड्न सल्लाह दिन्छु किनभने मेरो इच्छाले यति धेरै
शक्ति बोक्छ कि यो आत्माको लागि नयाँ बप्तिस्मा जस्तै हो, र अझ बढी।

सट्टा

- संस्कारमा मेरो अनुग्रह आंशिक रूपमा प्राप्त हुन्छ,
- मेरो इच्छामा पूर्णता प्राप्त हुन्छ।

बप्तिस्मा माफर्ति,

मौलिक पापको कार्य हटाइन्छ, तर जुनून र कमजोरीहरू रहन्छ।

मेरो इच्छामा, उसको व्यक्तिगत इच्छालाई नष्ट गर्दै,
आत्माले यसको जुनून, यसको कमजोरी र सबै मानवलाई नष्ट गर्दछ। उहाँ सदगुण,
शक्ति र सबै दैवी गुणहरू जिउनुहुन्छ।"

यो सुनेर, मैले सोचें, "उसले मलाई भन्न सक्छ।

उहाँको इच्छामा बाँच्नु भनेको कम्युनेशन भन्दा ठूलो हो।"

उनले जारी राखे :

"पक्कै पनि।

संस्कारीय संचारको लागि यो केहि मिनेट रहन्छ। जहाँ मेरो इच्छामा जीवन छ

- एक अनन्त संचार, अझ धेरै,
- एक अनन्त संगति: यो स्वर्गमा अनन्तसम्म फैलिएको छ।

धार्मिक सम्प्रदायले अवरोधहरूको सामना गर्न सक्छ: उदाहरणका लागि, बिरामी वा अन्य कारणहरूले गर्दा,

वा जसलाई व्यवस्थापन गर्नु पर्ने हो त्यो अव्यवस्थित हुन सक्छ।

मेरो ईश्वरीय इच्छामा सम्प्रदाय कुनै बाधाको अधीनमा छैन। आत्माले चाहेर भए पुग्छ।

पृथ्वी र स्वर्गको सुखको गठन गर्ने यो महान सदगुण प्राप्त गर्न आत्मालाई कसैले

रोक्न सक्दैन:

- भूत होइन,
- प्राणी होइन,
- मेरो आफ्नै सर्वशक्तिमान पनि छैन। आत्मा स्वतन्त्र छ।

उसमाथि कसैको अधिकार छैन र उसलाई मेरो इच्छामा बस्नबाट रोक्न सक्दैन।

यसैले म मेरो इच्छाको प्रचार गर्छु। र म प्राणीहरूले यसलाई स्वीकार गर्न चाहन्छु।
यो मेरो लागि सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण कुरा हो, जुन म सबैभन्दा बढी ख्याल गर्छु।

अन्य सबै चीजहरू मलाई त्यति चासो राख्दैनन्, सबैभन्दा पवित्र चीजहरू पनि।
र जब म आत्मालाई मेरो इच्छामा जीवित बनाउँछु, म विजयी हुन्छु
किनभने यो स्वर्ग र पृथ्वीमा सबैभन्दा ठूलो कुरा हो।"

म आज्ञाकारिताबाट लेख्छु।

तर मलाई यो लाग्ने प्रयासबाट मेरो मुटु टुटेको महसुस हुन्छ। यद्यपि, आज्ञाकारिता
दीर्घायु होस्, ईश्वरको इच्छा दीर्घायु होस्!

म लेख्छु, तर म काँप्छु र मलाई थाहा छैन म के भन्छु। आज्ञाकारिताले मलाई केहि
लेख्न चाहन्छ

-कसरी म आफूलाई कम्युनको लागि तयार गर्छु

- म कसरी धन्यवाद दिनु।

म यसको बारेमा केहि भन्न सकिदिन।

किनकि, म कुनै कुरामा राम्रो छैन भन्ने देखेर, मेरो प्यारो येशू आफैले सबै कुरा
गर्नुहुन्छ।

समान।

उहाँले मेरो आत्मा तयार गर्नुहुन्छ र मलाई धन्यवाद दिन भन्नुहुन्छ, र म छु। येशुको

बाटो सधैं अथाह छ, र म, उहाँको साथमा,
मलाई केहि गर्न थाहा छ जस्तो लाग्छ ।

पछि, जब येशूले फिर्ता लिनुभयो, म अझै पनि मूर्ख, अज्ञानी सानी केटी, खराब सानो।

र यो ठीक यस कारणको लागि हो कि येशूले मलाई प्रेम गर्नुहुन्छ।

किनकि म अज्ञानी छु, म केही होइन र म केही गर्न सकिदिन।

म यसलाई हरेक मूल्यमा प्राप्त गर्न चाहन्छु भन्ने थाहा पाएर,

र म भित्र आएर अपमान नगर्नुहोस्,

- तर सबैभन्दा ठूलो सम्मान प्राप्त गर्नको लागि, उहाँ आफैँले मेरो गरीब आत्मालाई तयार गर्नुहुन्छ।

उसले मलाई आफ्ना चीजहरू, आफ्ना गुणहरू, आफ्ना लुगाहरू, आफ्ना कामहरू, आफ्ना इच्छाहरू,

छोटकरीमा, सबै आफैँ।

यदि आवश्यक छ भने, उहाँले मलाई पनि दिनुहुन्छ कि संतहरूले गरे ,
किनकि सबै उहाँकै हो। यदि आवश्यक छ भने, उहाँले मलाई उहाँको परम पवित्र आमाले के गर्नुभयो त्यो पनि दिनुहुन्छ ।

र म पनि सबैलाई भन्छु:

"येशू, म भित्र आएर सम्मान गर्नुहोस्।

आमा, मेरी रानी, सबै संतहरू र सबै स्वर्गदूतहरू ,

म यति गरिब छु कि तिमीसँग भएका सबै कुरा मुटुमा राख

"मेरो लागि होइन, तर येशूको लागि।"

र मलाई लाग्छ कि सबै स्वर्गले मलाई तयार गर्न सहयोग गरिरहेको छ।

र येशु म भित्र आउनुभएपछि, मलाई सबै कुरा सन्तुष्ट भएको महसुस हुन्छ,
-आफ्नै कुराले आफूलाई सम्मान गरेको देख्नु।

कहिलेकाहीँ उसले मलाई भन्छ :

"ब्राभो, ब्राभो, मेरी छोरी, म कति खुसी छु, मलाई यहाँ कस्तो लाग्छ! म जहाँ पनि हेर्छु, म मेरो लागि योग्य चीजहरू पाउँछु।

जे जे मेरो छ सबै तिम्रै हो।

कति राम्रा चिज तिमिले मलाई तिमिमा भेटायौ"।

म धेरै गरिब छु, मैले केही गरेको छैन र मेरो केही छैन भन्ने थाहा पाएर, म येशूको सन्तुष्टिमा रमाउँछु।

र म भन्छु:

"येशूले यस्तो सोच्नुभएकोमा म खुसी छु! उहाँ आउनुभएर मेरो लागि पर्याप्त छ।

मलाई मतलब छैन कि मैले मेरो आफ्नै व्यवसाय प्रयोग गरेको छु: गरिबले धनीलाई प्राप्त गर्नुपर्छ।"

यो साँचो हो कि यहाँ र त्यहाँ येशूलाई कम्युनेशनमा गर्ने तरिकाको झलकहरू छन्, तर मलाई थाहा छैन कसरी यी झलकहरू सङ्कलन गर्ने र तिनीहरूलाई पर्याप्त तयारी र धन्यवाद दिने: मसँग क्षमताको कमी छ। मलाई लाग्छ

- कि म आफैलाई येशूमा तयार गर्छु र

- म उहाँलाई आफ्नै सहयोगले धन्यवाद दिन्छु ।

मेरो सामान्य अवस्थामा भएकोले, मलाई म साँच्चै बेकार छु जस्तो लाग्यो। केही बोल्न नसक्ने लाग्यो,

- पापको बारेमा होइन,

- न त चिसोमा,

- न त जोश मा।

मैले सबै कुरा उस्तै देखें।

मैले सबै कुरामा उदासीन महसुस गरें, परमेश्वरको पवित्र इच्छा बाहेक अरू केहिसँग व्यवहार गर्दैन, र यो सबै चिन्ता बिना, सबैभन्दा उत्तम शान्तमा।

मैले मनमनै सोचें: "म कस्तो दयनीय अवस्थामा छु! यदि कम्तिमा मैले मेरा पापहरूको बारेमा सोचेको भए!

यसमा म खुसी छु जस्तो पनि लाग्छ ।

हे भगवान, म कस्तो दुःखमा डुबेको छु!"

जब म यी विचारहरू मनोरञ्जन गर्दै थिए, मेरो प्रिय येशू आउनुभयो र
उसले मलाई भन्यो :

"मेरो छोरी,

यहाँ पृथ्वीमा बसोबास गर्ने र सबैले सास फेर्ने हावामा सास फेर्नेहरू विभिन्न मौसमी भिन्नताहरू महसुस गर्न बाध्य छन्:

चिसो, गर्मी, वर्षा, असिना, हावा, रात, दिन।

तर त्यहाँ बसोबास गर्नेहरू , जहाँ हावा गएको छ, जलवायु परिवर्तनको अधीनमा छैन।

किनभने त्यहाँ केवल उत्तम दिन छ।

यी उत्परिवर्तनहरू सुन्दैनन्, तिनीहरू कुनै कुराको चिन्ता गर्दैनन्। यो दैवी वायुमा बस्नेको अवस्था हो।

किनभने मेरो अस्तित्व परिवर्तनको अधीनमा छैन तर यो छ

- सधैं उस्तै,

- सधैं शान्ति र पूर्ण सन्तुष्टिमा,

कति अचम्मको छ ऊ जो ममा बस्छिन्, मेरो इच्छा र मेरो आफ्नै हावामा,

केहि वास्ता छैन?

के तपाईं बरु यहाँ धेरैले जस्तै पृथ्वीमा बस्न चाहनुहुन्छ,
त्यो हो, मबाट, मानव हावा, जुनून, आदि संग?"

मलाई धेरै नराम्रो लाग्छ कि यो मेरो लागि सबै समाप्त भयो,
उहाँले मलाई बाँच्नु भएको पूर्ण उपेक्षाको बारेमा मैले येशूलाई गुनासो गरें।

उसले मलाई भन्यो :

"मेरी छोरी, यी ईश्वरका मार्गहरू हुन्: मर्नु र पुनः बौरी उठ्नु। प्रकृति आफैं यी
मृत्यु र पुनरुत्थानको अधीनमा छ।

यसरी फूल जन्मन्छ र मर्छ, तर फेरि उठ्ने अझ सुन्दर हुन्छ। तिनी कहिल्यै मरेन
भने,

यो बुढो हुनेछ, यसको रंगको जीवन्तता, यसको अत्तरको सुगन्ध गुमाउनेछ।

यहाँ पनि मेरो अस्तित्वसँग समानता छ: सधैं पुरानो र सधैं नयाँ।

हामीले अन्नलाई भुइँमा हालेर मर्ने गरी राख्छौं। र, वास्तवमा, यो मर्दछ, जबसम्म
यो धूलो बन्दैन।

त्यसपछि यो फेरि अझ सुन्दर, र पनि गुणा बढ्छ। यो अरु सबैको मामला हो।

यदि यो प्राकृतिक क्रममा हुन्छ भने,

धेरै कुरा आध्यात्मिक क्रममा हुन्छ, जहाँ आत्माले यी मृत्यु र पुनरुत्थानहरू
अनुभव गर्नुपर्छ।

जबकि देखिन्छ

- सबै कुरामा विजय प्राप्त गर्न ई

- जोशमा, अनुग्रहमा, मसँग मिलनमा, सद्गुणहरूमा,

र जसले सबै बिन्दुहरूमा नयाँ जीवन प्राप्त गरेको जस्तो देखिन्छ, म लुकाउँछु र

सबै कुरा उनको लागि मर्ने देखिन्छ।

मैले उसलाई एक वास्तविक शिक्षक जस्तै कुटें ताकि सबै कुरा उनको लागि मर्छ।
र जब म देख्छु कि सबै कुरा उनको लागि मरेको छ, सूर्य जस्तै, म प्रकट हुन्छु।

र, म संग, सबै उठ्छ र बन्छ

अधिक सुन्दर, अधिक बलियो, अधिक वफादार, अधिक कृतज्ञ, अधिक नम्र।
ताकि यदि उनको बारेमा केहि मानव थियो भने,
मृत्युले उसलाई नष्ट गर्यो, सबै कुरालाई नयाँ जीवनमा पुनरुत्थान गर्दै।

म मेरो सामान्य अवस्थामा थिएँ, सबै एकान्त र तीतोपनले भरिएको थियो, र म
हाम्रा प्रभुको पीडामा ध्यान गरिरहेको थिएँ ।

उसले मलाई भन्यो :

"मेरो छोरी,

म विशेष गरी मर्नेहरूलाई राम्रोसँग मर्न मद्दत गर्न बगैंचामा पीडा भोग्न चाहन्छु।
यो पीडा क्रिश्चियनहरूको पीडासँग कसरी मेल खान्छ हेर्नुहोस्:
थकान, उदासी, कष्ट र रगत पसिना।

मैले प्रत्येकको मृत्युको अनुभूति गरें

जस्तो कि म साँच्चै सबैको लागि विशेष गरी मरेको छु।

त्यसैले मैले प्रत्येकको थकान, उदासी र पीडा महसुस गरें। र, मेरो पीडा मार्फत,
मैले तिनीहरूलाई मद्दत, सान्त्वना र आशा प्रदान गरेको छु।

प्रत्येकको मृत्युको अनुभूति गर्दै, मैले तिनीहरूको लागि ममा मर्ने कृपा प्राप्त गरें,
- मानौं तिनीहरूको सास र मेरो एक हो, र तुरुन्तै मेरो दिव्यता द्वारा पिटियो।

यदि मैले बगैँचामा विशेष गरी मर्नेहरूको लागि मेरो पीडा भोगेको
भए , क्रुसमा मेरो पीडाले तिनीहरूलाई मद्दत गर्नुपर्थ्यो।

- तिनीहरूको अन्तिम क्षणमा,
- आफ्नो अन्तिम सास मा।

तिनीहरू दुई फरक पीडा थिए:

- बगैँचामा मेरो पीडा उदासी, डर, चिन्ता र डरले भरिएको थियो,
जबकि - क्रुसमा मेरो पीडा शान्ति र अटल शान्तले भरिएको थियो।

यदि मैले सिटियो **चिच्याउँ भने** - मलाई तिर्खा लाग्यो , यो एक चरम तिर्खा थियो

मैले सबैले आफ्नो अन्तिम सास मभित्र लिएको सुनेको छु।

धेरैले यो चाहनालाई बेवास्ता गरेको देखेर, गहिरो पीडाले,
मैले "सिटियो" चिच्याउँ। यो "sitio" सबै र सबैले सुन्न जारी छ
तिनीहरूको हृदयको ढोकामा घण्टी जस्तै:

"म तिम्रो लागि तिर्खाउँछु, वा आत्मा। कृपया,

- मबाट कहिल्यै बाहिर नजानुहोस्, तर मलाई भित्र पसाउनुहोस् र मसँग श्वास छोड्नुहोस्।

त्यसैले मैले पुरुषहरूलाई राम्रोसँग मर्न मद्दत गर्न मेरो जुनूनको छ घण्टा समर्पित गरेँ :

- बगैँचामा तीनजनाले उनीहरूको पीडाको समयमा मद्दत गर्न ई
- क्रुसमा तीनजनालाई अन्तिम सासमा मद्दत गर्न ।

त्यसकारण, के सबैले मृत्युलाई मुस्कानले हेर्नु हुँदैन, विशेष गरी मलाई माया गर्ने र आफ्नै क्रुसमा बलिदान गर्न खोज्नेहरू?

के तपाईंले मृत्यु कति सुन्दर छ र कसरी चीजहरू परिवर्तन भएको देख्नुहुन्छ?

मेरो जीवनको दौडान मलाई घृणा गरिएको छ र मेरो आफ्नै चमत्कारहरूले मेरो मृत्युको प्रभाव पारेको छैन। क्रुसमा पनि मैले अपमान सहें

तर मैले सास फेर्ने बित्तिकै, मेरो मृत्युमा चीजहरू परिवर्तन गर्ने शक्ति थियो: सबैले मलाई परमेश्वरको पुत्र भनेर चिन्दै आफ्नो छाती पिटिरहेका थिए। मेरा चेलाहरूले साहस गरे।

लुकेर बसेका कोही-कोहीलाई हौसला मिल्यो, मेरो शव दावी गरे र मलाई सम्मानजनक दफन गरे।

एकतामा, स्वर्ग र पृथ्वीले स्वीकार गरे कि म परमेश्वरको पुत्र हुँ।

मृत्यु केहि महान छ, केहि महान!

मेरा छोराछोरीहरूका लागि यसरी चीजहरू हुन्छन्: तिनीहरूको जीवनकालमा तिनीहरू अपमानित हुन्छन्, उत्पीडित हुन्छन्।

तिनीहरूका सद्गुणहरू, जुन, वरपरका मानिसहरूको आँखामा उज्यालो जस्तै चम्किनेछ, अर्ध-उडान रहन्छ।

दुःखमा उनीहरूको वीरता,

तिनीहरूको आत्म-त्याग र आत्माहरूका लागि जोश दुवैलाई प्रस्तुत गर्दछ

- प्रकाश र

वरपरका मानिसहरूमा शंका।

र यो म आफै हुँ जसले अनुमति दिन्छ

ताकि मेरा प्यारा बच्चाहरूको पुण्य सुरक्षित होस्।

तर, तिनीहरू मर्ने बित्तिकै, यी पर्दाहरू अब आवश्यक पर्दैन, म तिनीहरूलाई हटाउछु र

- शंकाहरू निश्चित हुन,

- उज्यालो भरिएको छ र हामीलाई उनीहरूको वीरताको कदर गर्छ।

त्यसोभए हामी तिनीहरूमा सबै कुरालाई मूल्यवान गर्न थाल्छौं, साना चीजहरू पनि। तसर्थ, जीवनमा के गर्न सकिँदैन, मृत्युले क्षतिपूर्ति दिन्छ।

यहाँ पृथ्वीमा यसरी नै चलिरहेको छ।

तर त्यहाँ जे भइरहेको छ त्यो साँच्चै अचम्मको छ र सबै मानवहरूको ईर्ष्याको योग्य छ। ”

मेरो सर्वोच्च असलको वञ्चित हुँदा म धेरै दुखी भएँ।

सम्भोग पाएपछि, पवित्र मेजबान मेरो घाँटीमा रोकियो, जब म यसलाई निल्न खोज्दै थिएँ, मेरो घाँटीमा मीठो र उत्कृष्ट स्वाद थियो। धेरै बेरसम्म निरन्तरको प्रयासपछि आयोजकलाई निल्न,

उनी तल गइन् र मैले उनलाई *एउटी केटीमा परिणत भएको देखे जसले मलाई यसो भनिन्* :

" तिम्रो शरीर मेरो बासस्थान हो ,

तिम्रो आत्मा सिबोरियम जसले मलाई समावेश गर्दछई _

तपाईंको मुटुको धड्कन - होस्ट जसले मलाई तपाईंमा रूपान्तरण गर्न अनुमति दिन्छ।

यो भिन्नता संग कि - *यजमान* भस्म भएको कारणले म निरन्तर मृत्युको अधीनमा छु।

जबकि *तपाईंको हृदयको धड्कन*, जुन तपाईंको प्रेमको प्रतीक हो, रोक्नको लागि उत्तरदायी छैन।

यसले तपाईंमा मेरो जीवनलाई निरन्तर रहन अनुमति दिन्छ।

त्यसोभए, तपाईंको एकान्तमा किन यति विचलित हुन्छ? यदि तपाईंले मलाई देख्नुभएन भने, तपाईंले मलाई सुन्नुहुन्छ।

यदि तपाईंले मलाई सुन्नुभएन भने, तपाईंले मलाई छुनुहोस्।

कहिले मेरो परप्युमको सुगन्ध तिम्रो वरिपरि फैलिन्छ, कहिले तिमीले महसुस गरेको उज्यालो लगानी हुन्छ,

कहिले काहीं धर्तीमा नपाइने र तिमी भित्रै झर्ने मदिरा,

कहिलेकाहीं त्यहाँ साधारण तथ्य छ कि म तिमीलाई छुन्छु

र त्यहाँ धेरै अन्य तरिकाहरू छन् जुन तपाईंलाई अदृश्य छन्।"

अब, आज्ञाकारिता बाहिर,

म ती कुराहरूको बारेमा कुरा गर्नेछु जुन येशूले मलाई बारम्बार हुन्छ, र म धेरै जागा हुँदा पनि।

यो अत्तर जुन म वर्णन गर्न सकिदिन, म यसलाई प्रेमको अत्तर भन्छु। जब म प्रार्थना गर्छु, जब म काम गर्छु, विशेष गरी जब मैले यो देखेको छैन, म यसलाई अन्तर्क्रियामा महसुस गर्छु।

र म आफैलाई भन्छु:

"तिमी आज आएनौ।

के तिमीलाई थाहा छैन, हे येशू, म तिमी बिना रहन सकिदिन र चाहन्न? तुरुन्तै, मलाई लाग्छ कि म यो परप्युममा लगानी गरेको छु।

अन्य समयमा, जब म पानाहरू हलाउँछु वा हल्लाउँछु, म यो अत्तर महसुस गर्छु र भित्रबाट म येशूले मलाई भन्नुभएको महसुस गर्छु: "म यहाँ छु"।

अन्य समयमा, जब म सबै दुखी छु र माथि हेर्न को लागी, प्रकाश को एक किरण मेरो दृष्टि मा आउँछ।

तर म, यी चीजहरू, म तिनीहरूलाई वास्तवमा विचार गर्दैन, तिनीहरूले मलाई लिँदैन्।

सन्तुष्ट छैन।

मलाई खुशी पार्ने एउटै कुरा येशू आफै हुनुहुन्छ। अरू सबै, म यसलाई केहि उदासीनता संग प्राप्त गर्दछु।

मैले यो विशुद्ध आज्ञाकारिताबाट लेखेको छु।

म मेरो सामान्य अवस्थामा थिए र धेरै नराम्रो लाग्यो।

म पनि चिन्तित थिएँ किनभने मेरो कन्फिसरले मलाई मेरो अघिल्लो अवस्थाबाट धेरै विचलित भएँ र यदि होइन भने, येशू आउनुहुनेछ भनेर बताउनुभएको थियो।

सामुहिकता प्राप्त गरेपछि, मैले येशूलाई मेरो privations को आशीर्वाद दिएर गुनासो गर्ने, मैले के हानि गरिरहेछु भनी मलाई बताउनको लागि उहाँलाई सोधेँ,

-किनकि म खुसीसाथ मेरो जीवन दिन्छु ताकि उहाँलाई असन्तुष्ट नहोस्:

"मैले तिमीलाई कति चोटि भनेको छैन कि यदि तपाईंले मलाई तपाईंलाई अपमान गर्न लागेको देख्नुभयो भने, मलाई मर्न दिनुहोस्।"

येशूले मलाई भन्नुभयो :

"मेरी छोरी, चिन्ता नगर।

के मैले तिमीलाई धेरै वर्ष अघि भनेको थिइनँ,

- कि संसारलाई सजाय दिनको लागि, म आफैंलाई धेरै पटक तिमी र माथि उतार्ने छैन

-त्यसैले म पहिले जति पटक आउने छैन, यद्यपि म तिमीलाई कहिल्यै छोड्ने छैन।

मेरो बारम्बार आउने र जानेको क्षतिपूर्ति दिन मैले तिमीलाई पनि भनेको थिएँ,

म तपाईंको लागि हरेक दिन मास र कम्युनियन छोड्नेछु, ताकि तपाईं यसबाट तपाईंले मेरो निरन्तर भ्रमणहरू मार्फत प्राप्त गर्नुभएको शक्ति प्राप्त गर्न

सक्नुहुन्छ।

म पनि तिम्रो स्वार्थीलाई धम्की दिन आएको हुँ यदि उसले आफैँलाई यो उधारो नदिने हो।

त्यसबेलादेखि के कस्ता सजाय भयो, कसलाई थाहा छैन र ?

सारा सहर ध्वस्त, दंगा, दुष्ट काम गर्ने र दुष्ट धर्मका लागि पनि मेरो कृपा फिर्ता, ताकि यो विष, यी भित्रका घाउहरू बाहिर निस्कन सकून्।

अह! म यसलाई अब लिन सकिदिन, अपवित्रहरू ठूलो छन्। यद्यपि यी सबै आगामी सजायको तुलनामा केही होइनन्।

यदि मैले पहिले नै तपाईँसँग यसरी कुरा नगरेको भए, तपाईँ चिन्तित हुनु ठीक हुन्थ्यो।

आत्मविश्वासका साथ बाँच्नको लागि, तपाईँले दुई स्तम्भहरूमा भर पर्नु पर्छ।

ती मध्ये एक मेरो इच्छा हो ।

उहाँमा कुनै पाप हुन सक्दैन।

मेरो इच्छाले सबै जुनून र पापहरूलाई चकनाचूर पार्छ, जुन म भन्छु, तिनीहरूलाई तिनीहरूको जरा नष्ट गर्ने बिन्दुमा पल्भराइज गर्दछ।

यदि तपाईँले आफैँलाई मेरो इच्छाको स्तम्भमा सुम्पनुभयो भने,

- अन्धकार उज्यालोमा परिणत हुन्छ,
- निश्चितताको शंका,
- वास्तवमा आशा।

झुक्नु पर्ने दोस्रो स्तम्भ हो

मलाई अपमान नगर्ने दृढता र निरन्तर ध्यान, अलिकति पनि होइन ,

आफ्नो इच्छा फैलाउँदै

सबै सहनु ,
सबै कुराको सामना गर्नुहोस् ई
- दुःखी हुनुको सट्टा सबै कुरा बुझाउनुहोस्।

जब आत्मा निरन्तर यी स्तम्भहरूमा झुक्छ, म के भनू, जब यी स्तम्भहरू आफ्नै जीवन भन्दा बढी छन्,

ऊ मेरो निरन्तर अनुग्रहमा बाँचेको भन्दा बढी आत्मविश्वासका साथ बाँच्न सक्छ,
जति धेरै जसो म यस राज्यलाई पनि यो पृथ्वी छोड्न तयार गर्न अनुमति दिन्छु।

मेरो सामान्य अवस्थामा हुँदा, असल येशू छोटकरीमा आउनुभयो र मलाई
भन्नुभयो :

"सुन, मेरी छोरी, दुख र कमजोरीहरू
तिनीहरू देवत्वको बन्दरगाहमा पुग्ने माध्यम हुन्।

किनभने, मानव दुःखको भार महसुस गर्दै,
आत्मा बोर हुन्छ, चिन्ता गर्छ र आफैंबाट छुटकारा पाउन कोसिस गर्छ। र, त्यसो
गर्दा, उसले आफूलाई परमेश्वरमा भेट्छ।"

त्यसपछि उसको घाँटीमा मेरो हात राखेर उसले मेरो अनुहार अँगालो हाल्यो र
गायब भयो। पछि उहाँ फर्कनुभयो र मलाई समय नदिई बिजुली झैं भागेको मैले
गुनासो गरें।

उहाँले जवाफ दिनुभयो :

"तिमीलाई यो मन पर्दैन, मलाई लैजानुहोस्,
मलाई तिम्रो इच्छा अनुसार बाँध्नुहोस् र मलाई भाग्न नदिनुहोस्।"

मैले उसलाई भनें: "राम्रो भयो, राम्रो गर्नुभयो, येशू, तपाईंले मलाई कस्तो राम्रो
प्रस्ताव दिनुभएको छ! तर के हामी तपाईंसँग यो गर्न सक्छौं?"

तपाईं आफूलाई जति चाहानुहुन्छ बाँध्न र अँगालोमा राख्न सक्नुहुन्छ तर, बीचमा, तपाईं हराउनुहुन्छ र तपाईं फेला पार्न सक्नुहुन्न। ब्राभो, येशू, तपाईं मसँग ठट्टा गर्न चाहनुहुन्छ!

तर, सबै पछि, तपाईं के चाहनुहुन्छ गर्नुहोस्। मलाई के महत्त्वपूर्ण छ कि तपाईं मलाई भन्नुहोस्

- जब म तपाईंलाई प्रस्ताव गर्दछु ई

-पहिलेको जस्तो नआउनु भनेर पछुताउनु छ।"

येशूले जारी राख्नुभयो : "मेरी छोरी, चिन्ता नगर।

साँचो गल्ती छ भने भन्ने पर्देन । आत्माले आफैलाई बुझ्छ।

किनभने जब पाप स्वैच्छिक हुन्छ, यसले प्राकृतिक मूडलाई बाधा पुऱ्याउँछ। मानिस दुष्टमा रूपान्तरण हुन्छ।

अनि आफूले स्वेच्छाले गरेको अपराधले आफूलाई डुबेको महसुस गर्छ।

यसको विपरीत, साँचो सद्गुणले आत्मालाई राम्रोमा परिवर्तन गर्दछ,

- उनको मूड सद्भाव र रहन्छ

– उनको स्वभाव मिठास, परोपकार र शान्तिले भरिएको जस्तो लाग्छ। यो पाप संग के हुन्छ विपरीत छ।

के तपाईंले आफैंमा यो उथलपुथल महसुस गर्नुभयो?

के तपाईंले अधीरता, क्रोध, समस्याले भरिएको महसुस गर्नुभएको छ? "

र जब उसले यो भन्यो, उसले मलाई भित्र हेर्‍यो कि यी चीजहरू त्यहाँ छन् कि भनेर हेर्न र तिनीहरू त्यहाँ छैनन् जस्तो लाग्थ्यो।

उसले जारी राख्यो: "तिमीले आफ्नै आँखाले देख्यौ!"

मलाई थाहा छैन किन, तर उसले भनेको जस्तै, उसले मलाई देखाउँदै थियो

- पूर्ण रूपमा ध्वस्त शहरहरूको साथ भूकम्पहरू छैनन्,
- क्रान्ति र धेरै अन्य दुर्भाग्यहरू। त्यसपछि उनी बेपत्ता भए ।

मेरो सामान्य अवस्थामा भएकोले, मैले आफूलाई मेरो शरीरबाट बाहिर पाएँ। मैले येशू बाहेक सबै विस्थापित पुजारीहरू देखेको छु, जसका सदस्यहरूलाई समर्थन गरिएको छ।

येशूले यी पुजारीहरूलाई औल्याउनुभयो र मलाई बुझाउनुभयो कि तिनीहरू पुजारी भए तापनि तिनीहरू उहाँको शरीरका अङ्गहरू थिए।

उसले यसो भन्दै गुनासो गर्‍यो: “मेरी छोरी, म केही पुजारीहरूबाट कति रिसाएको छु! तिनीहरूका उच्च अधिकारीहरूले तिनीहरूको संस्कारहरू व्यवस्थापन गर्ने तरिकालाई हेर्दैनन् र मलाई ठूलो अपवित्रतामा पर्दाफास गर्छन्।

तपाईंले के देख्नुहुन्छ अलग सदस्य हो। यद्यपि तिनीहरूले मलाई धेरै अपमानित गर्छन्, मेरो शरीरसँग उनीहरूको घृणित कार्यहरूसँग कुनै सम्पर्क छैन।

तर अरु,

- मबाट अलग नहुने दाबी गर्ने र
 - जसले आफ्नो पुजारी सेवाको अभ्यास जारी राख्छन्, ओह! तिनीहरूले मलाई कसरी अधिक अपमान गर्छन्!
- म कस्तो निर्दयी वधमा परेको छु, कस्तो दण्डमा तिनीहरू आकर्षित हुन्छन्! म तिनीहरूलाई अब सहन सकिदैन।”

उनले यसो भनिरहँदा, मैले धेरै पादरीहरू चर्चबाट भागेको र उनीसँग युद्ध गर्न उनको विरुद्धमा फर्केको देखें।

मैले ती पुजारीहरूलाई धेरै दुःखी नजरले हेरेँ। मैले बुझेको उज्यालो महसुस गरेँ - केही पुजारीहरूमा दुष्टताको उत्पत्ति हो:

जसले आत्माहरूलाई मानव वस्तुहरूमा निर्देशित गर्दछ, सबै भौतिक,
- कडा आवश्यकता बिना।

यी मानव चीजहरू पुजारीका लागि एक नेटवर्क बनाउँछन्

- उसको मनलाई सताउछ,
- उसको हृदय ईश्वरीय चीजहरू र सुत्र बनाउँछ
- उसको सेवकाई अनुसारको बाटोमा उसको पाइलालाई रोक्छ।

यो पनि आत्माहरूको लागि जाल हो ।

किनभने यी पुजारीहरू मानव मामिलाहरूसँग धेरै चिन्तित छन्, तिनीहरूबाट अनुग्रहहरू अनुपस्थित छन्।

ओह! यी पुजारीहरूले कति हानि गर्छन्, तिनीहरूले आत्माहरूको कति नरसंहार गर्छन्। ”

प्रभुले सबैलाई ज्ञान दिउन।

म आफ्नो सामान्य अवस्थामा थिएँ।

मैले आफूलाई मेरो शरीर बाहिर एउटा चर्च भित्र भेट्टाएँ।

वेदीको माथि रोइरहेको बच्चा येशूको साथ स्वर्गीय रानी थियो।

आँखाको चिन्हको लागि, मेरी स्वर्गीय आमाले मलाई बुझाउनुभयो

- बच्चालाई मेरो काखमा लिनुहोस् र
- उसलाई शान्त पार्न सक्दो प्रयास गर्नुहोस्।

म माथि गएँ, उसलाई अँगालो हालेर, अँगालो हालेर भनँ:

"के समस्या छ, मेरी सुन्दर सानी केटी?" मलाई विश्वास गर्नुहोस्।

के प्रेम सबै पीडाको मलम र शान्ती होइन र?

के यो प्रेमले हामीलाई सबै कुरा बिसिँदैन, जसले सबै चीजलाई मीठो बनाउँछ र झगडा पछि शान्त बनाउँछ?

रोयौ भने,

तपाईंको प्रेम र प्राणीहरूको बीचमा केही असमानता हुनुपर्छ।

त्यसैले एक अर्कालाई माया गरौं।

मलाई तिम्रो माया दिनुहोस् र म, तिम्रो आफ्नै मायाले तिमीलाई माया गर्नेछु।"

मैले उसलाई यसरी भनेका सबै बकवास कसले भन्न सक्छ?

उनी अलिकति शान्त भएजस्तो देखिन्थ्यो, तर पूर्ण रूपमा होइन। त्यसपछि उनी बेपत्ता भए ।

भोलिपल्ट, मेरो शरीरबाट फेरि,

मैले आफूलाई एउटा बगैँचामा भेटाएँ जहाँ म भया क्रुसिस बनाउँदै थिएँ।

यसो गर्दा, मैले आफूलाई मेरो काखमा येशूसँग भेटाएँ।

जब म ***एघारौँ स्टेशनमा पुगें*** ,

परमपवित्र येशू, आफूलाई संयम गर्न असमर्थ, उहाँले मलाई रोक्यो र,

- उसको मुख मेरो नजिक ल्याएर,

- हामीलाई केहि खन्यायो जुन तरल र बाक्लो थियो।

तरल भाग, म यसलाई पिउन सक्छु, तर बाक्लो भाग तल जान चाहँदैन,

बिन्दुमा कि जब येशूले मेरो मुखबाट आफ्नो मुख हटाउनुभयो, मैले यसलाई भुइँमा प्याक्नु पर्यो।

त्यसपछि मैले येशूलाई हेरेँ र उहाँको मुखबाट बाक्लो, कालो तरल निस्किएको मैले देखें।

म डराए र उसलाई भने:

"मलाई लाग्छ

- कि तपाईं येशू, परमेश्वरका पुत्र र ईश्वरकी आमा मरियम हुनुहुन्न,
- तर राक्षस।

यो सत्य हो कि म तिमीलाई चाहन्छु र म तिमीलाई माया गर्छु,

- तर यो केवल येशू हो जुन म चाहन्छु,
- राक्षस कहिल्यै।

म शैतानको बारेमा केहि जान्न चाहन्न।

म शैतानसँग व्यवहार गर्नु भन्दा येशू बिना नै रहन चाहन्छु।"

अझ पक्का हुनको लागि, मैले क्रुसको चिन्ह येशूमा र त्यसपछि आफैंमा बनाएको छु। त्यसैले मबाट सबै डर हटाउन,

- येशूले आफ्नो भित्र कालो तरल लिनुभयो,
- यो तरल जसको नजर मैले सहन सकिन।

उसले मलाई भन्यो :

"मेरी छोरी, म शैतान होइन।

जे देख्छौ त्यो अरु केहि होइन

- प्राणीहरूले मेरो विरुद्धमा गर्ने महान् अधर्महरू, र
- जुन म तिनीहरूलाई खन्याउछु।

किनकी म अब उनीहरूलाई म मा राख्न सकिदिन।

मैले यो तपाईंमा खन्याउँ र तपाईंले यो सबै पछाडि राख्न सक्नुभएन।

तिमीले त्यसलाई भुइँमा प्याँकिदियौ। म तिनीहरूलाई तिर्न जारी राख्छु।"

उहाँले यो भन्नुहुँदा, उहाँले मलाई स्वर्गबाट कस्तो विपत्तिहरू वर्षा हुनेछ भनेर बुझाउनुभयो।

यसले मानिसहरूलाई शोक र तीतो आँसुले ढाक्नेछ।

उसले ममा खन्याएको थोरैले हाम्रो शहरलाई कम्तिमा केही हदसम्म बचाउनेछ।
यसले मलाई महामारी र भूकम्पबाट धेरै मृत्युहरू देखायो,

साथै अन्य दुर्भाग्यहरू।

कति उजाड, कति दुःख !

सामान्य अवस्थामा हुँदा मैले होश गुमाएँ ।

मैले धेरै मानिसहरूलाई सबैभन्दा पवित्र येशूबाट भागेको देखेको छु। भागे र भागे,
तर जहाँ गए, ठाउँ पाउन सकेन। अन्ततः थकित र व्यथित भएर पसिनाले
लतपतिएर ऊ म कहाँ आयो ।

उसले आफैलाई मेरो काखमा प्याक्यो, मलाई बलियो अँगालो हाल्यो र उसलाई
पछ्याउनेहरूलाई भन्यो:

"यस आत्माबाट, तपाईंले मलाई बचाउन सक्नुहुन्न।" भेडाहरू, तिनीहरू पछि
हटे।

येशूले मलाई भन्नुभयो:

"छोरी, म अब यो लिन सक्दिन, मलाई केही खाजा दिनुहोस्।" अनि उसले मेरो
गर्भबाट पिउन थाल्यो। त्यसपछि मैले मेरो शरीर भरियो।

म येशूको बारेमा सोचिरहेको थिएँ

- यस समयमा कलभरीको बाटोमा आफ्नो क्रस बोक्दै

कहाँ उसले महिलाहरूलाई भेट्यो र कहाँ, आफ्नो पीडालाई बेवास्ता गर्दै,
उहाँहरूलाई सान्त्वना दिने, जवाफ दिने र निर्देशन दिने जिम्मा थियो।

येशूमा सबै कुरा कस्तो प्रेम थियो!

सान्त्वना दिनु पर्ने उहाँ नै हुनुहुन्थ्यो, तर पनि सान्त्वना उहाँ नै हुनुहुन्थ्यो। अनि उहाँ कस्तो अवस्थामा हुनुहुन्थ्यो!

सबै घाउले ढाकिएको छ ,
तीखो काँडाहरूले टाउको छेडेको,
हान्ते र लगभग क्रुस मुनि मर्दै ।

तर, उनले अरुलाई सान्त्वना दिए । कस्तो उदाहरण!

अरुलाई सान्त्वना दिने कर्तव्य भुलाउन एउटा सानो क्रस नै पर्याप्त छ भन्ने हाम्रो लागि कस्तो दुःखको कुरा हो!

त्यसपछि म ती पलहरू सम्झन्छु, जब म छक्क परें

पीडा वा

येशूको निजीकरणबाट, ई

मेरो हड्डीको मज्जामा तीतोपनले भरिएको ,

मैले वरपरका मानिसहरूलाई सान्त्वना दिने र सिकाउने प्रयास गरें

- आफैलाई बिर्सेर,

- यसका लागि येशू आफैले आग्रह गर्नुभयो

उसको जुनूनको यो विशेष क्षणमा उहाँको अनुकरण गर्न।

त्यसपछि म उहाँलाई धन्यवाद दिन थालें।

- अब स्वतन्त्र हुनुहोस् र मानिसहरूले घेरिएको हुनबाट मुक्त हुनुहोस् -

- आज्ञाकारिताको लागि जसले मलाई फिर्ता राख्छ - जसले मलाई आफ्नो हेरचाह गर्न अनुमति दिन्छ।

त्यसपछि, म भित्र सदैँ, *येशूले मलाई भन्नुभयो* :

"मेरो छोरी,

- यो मेरो लागि सान्त्वना थियो र मैले राहत महसुस गरें,
- विशेष गरी किनभने यी महिलाहरू मलाई राम्रो गर्न आएका थिए।

यी दिनहरूमा,

साँच्चै ती मानिसहरूलाई हराइरहेको छ जसले आत्मामा साँचो भित्री आत्मा राख्छन्:

त्यो आफैमा नहुनु,

तिनीहरू यसलाई अरूमा फैलाउन असमर्थ छन्।

तिनीहरू संवेदनशील, इमानदार, तुच्छ आत्माहरू हुन्,

सबै र सबैबाट वास्तविक अलगाव बिना ।

यसले बाँझो गुणहरू उत्पादन गर्दछ जुन अण्डा निस्कनु अघि मर्छ।

र त्यहाँ कोही छन् जो सावधानी र चतुरताको वकालत गरेर आत्माको उन्नतिमा विश्वास गर्छन्।

बरु, तिनीहरू आत्माहरूको लागि वास्तविक बाधाहरू हुन्। मेरो माया उनिहरु संग उपवास छ।

तिम्रो लागि,

- कसरी मैले तपाईंलाई भित्री मार्गहरूमा धेरै प्रकाश दिएको छु
- मैले तिमीलाई साँचो सदगुण र साँचो प्रेमको बारेमा सत्य बुझाएँ, तपाईंको मुखबाट मैले अरूलाई बुझाउन सक्षम भएँ।
- सदगुणहरूको साँचो मार्गहरूको बारेमा सत्य। म त्यसमा खुसी थिएँ।"

मैले उस्ताई भने:

"तर, परमपवित्र येशू, मैले गरेको ठूलो बलिदान पछि,
यी मानिसहरू गफ गर्दै थिए। आज्ञाकारिताले यी मानिसहरूको आगमनलाई
सही रूपमा निषेध गरेको छ "।

उनले जारी राखे:

"यहाँ गल्ती छ: गपशपमा ध्यान दिनुहोस् र गर्नु पर्ने राम्रो कामहरूमा होइन।
तिनीहरू पनि ममाथि एकजुट भए।
यदि म यी कथाहरूमा रोकिएको भए, मैले मानिसहरूको छुटकारा पूरा गर्ने
थिइँनँ।

त्यसैले ख्याल गर्न जरुरी छ

- हामीले के गर्नुपर्छ e

- मानिसहरूले के भन्छन् भन्ने होइन।

गपशपको लागि, जसले गर्छ उसको रिपोर्ट बाँकी छ "।

मेरो सामान्य अवस्थामा आफूलाई खोज्दै, परम पवित्र येशू बच्चाको रूपमा
आउनुभयो। उसले मलाई चुम्बन गर्यो, मलाई समात्यो र लामो समयसम्म मलाई
स्याहार गर्यो।

मलाई अचम्म लाग्यो कि उहाँले मलाई यस्तो स्नेह प्रदर्शन गर्नुभयो, म धेरै दुखी।
मैले उहाँलाई स्नेहका यी संकेतहरू फिर्ता गरें, तर डरपोक।

उहाँबाट निस्केको ज्योतिद्वारा, उहाँले मलाई बुझाउनुभयो कि उहाँ आउँदा यो सधैं
ठूलो आशिष् हो,

- मेरो लागि मात्र होइन,

- तर सम्पूर्ण संसारको लागि पनि

किनभने एक आत्मालाई माया गरेर र त्यसमा आफैलाई खन्याएर, उहाँ सम्पूर्ण
मानवतामा पुगुहुन्छ ।

वास्तवमा, यो आत्मामा, त्यहाँ धेरै जडानहरू छन् जसले यसलाई अरू सबैसँग
बाँध्छ: जडानहरू

समानता,

पितृत्व वा फाइलीकरण,

भ्रातृत्वको, सबै उहाँको हातले सृष्टि भएको,

सबैलाई उहाँद्वारा उद्धार गरिएको हो, ताकि सबै उहाँको रगतद्वारा चिह्नित
हुन सकून्।

त्यसकारण, जब उसले आत्मालाई माया गर्छ र अनुग्रह गर्दछ,

अरूलाई पनि माया र मन पराइन्छ,

यदि सबैमा, कम्तिमा आंशिक रूपमा।

त्यसैले, यो महामारीको समयमा मकहाँ आएर मलाई चुम्बन गर्दै, मलाई स्थाहार
गर्दै र मलाई हेर्दै,

परम पवित्र येशू अन्य सबै प्राणीहरूसँग एकता गर्न चाहनुहुन्थ्यो र

तिनीहरूलाई आंशिक रूपमा बचत गर्नुहोस्, यदि सबै हो भने।

त्यसपछि मैले एक जवान मानिसलाई देखें, मलाई विश्वास छ कि यो एक परी थियो,
जसले विपत्तिबाट प्रभावित हुनेहरूलाई चिन्ह लगाएको थियो।

ऊ ठूलो संख्यामा मानिसहरूमा गएको देखिन्थ्यो,

म मेरो सामान्य अवस्थामा थिएँ र परम पवित्र येशू आउनुभएको थिएन।

मैले मनमनै सोचें: "येशू कति बदलिनुभएको छ, उहाँले मलाई पहिले जस्तो माया
गर्नुभएन!

म ओछ्यानमा बस्नुअघि हैजा भएको बेला उनले मलाई यो पीडालाई केही दिन
स्वीकार गरे हैजा रोकिनेछ र मैले स्वीकार गरेपछि प्लेग रोकियो भनी
बताउनुभएको थियो ।

तर अब उसले मलाई सधैं ओछ्यानमा राख्छ,
हामी हैजाको बारेमा सुन्छौं, यसले गरिबहरूमा गरेको विनाश।
र ऊ मेरो कुरा सुन्न चाहँदैन। यो जस्तो छ कि उसले मलाई अब प्रयोग गर्न
चाहँदैन।"

मैले यो भनिरहँदा, मैले भित्र हेरेँ र येशूलाई देखेँ, जसले आफ्नो शिर अग्लो राखेर
मलाई हेरिरहनुभएको थियो र मेरो सबै कुरा नम्रतापूर्वक सुन्नुभयो।
जब उसले देख्यो कि मैले याद गरे कि उसले मलाई हेरिरहेको थियो, उसले भन्यो:
"मेरी असल छोरी, तिमीले मलाई कस्तो रिस उठाउँछौ!
तपाईं बलद्वारा जित्न चाहनुहुन्छ, हैन?
यो राम्रो छ, यो राम्रो छ, तर यसले मलाई अब चिन्तित गर्दैन। " त्यसपछि उनी
गायब भए।

म आफ्नो सामान्य अवस्थामा थिएँ
मलाई यस्तो लाग्थ्यो कि मेरो कन्फिसरले मलाई क्रुसिफिक्सन भोग्न चाहन्छन्।
केही झगडा पछि, परोपकारी येशूले *मलाई थोरै सहयोग गर्नुभयो र भन्नुभयो।*

"मेरी छोरी, संसारको कारण, म यसलाई अब लिन सकिदिन।
धेरैले मलाई रिसले भरिदिन्छन् र मेरो हातबाट घाउ च्याल्छन्
बल द्वारा "। उनले यसो भनिरहँदा मलाई झरी परेको पानीले दाखको बोटलाई
नोक्सान गरिरहेको जस्तो लाग्यो।

त्यसैले मैले मेरो कन्फिसरको लागि प्रार्थना गरेँ जो त्यहाँ देखिन्थे।
म उसको हात समाउन चाहन्थेँ ताकि येशूले उसलाई छुन सकून्, र मलाई येशूले
त्यसो गरेको जस्तो लाग्यो। मैले येशूलाई बिन्ती गरेँ कि यो पुजारीलाई उहाँले
उहाँबाट के आशा गर्नुहुन्छ भनी बताउन। *येशूले उसलाई भन्नुभयो :*

" म प्रेम चाहन्छु, सत्य र धार्मिकताको तिर्खा।

एउटा प्राणीलाई मभन्दा भिन्न बनाउनमा सबैभन्दा बढी योगदान गर्ने कुरा भनेको यी तीन गुणहरू नभएको हो।"

त्यसपछि, उनले प्रेम शब्द उच्चारण गर्दा, उसले प्रेमको छाप लगाएको जस्तो देखिन्थ्यो।

-सबै सदस्यहरू,

- हृदय र

- पुजारी को बुद्धि। ओह! येशू कति राम्रो हुनुहुन्छ!

पछि, जब मैले यस महिनाको 9 तारिखमा मैले लेखेको कुरा मेरो कन्फिसरलाई सुनाएँ, म हिचकिचाएँ र आफैंमा सोचें: "कस्तो हुन्थ्यो कि मैले यी चीजहरू लेख्नु नपर्ने भयो!

के यो सत्य हो कि येशूले मलाई सन्तुष्ट पार्न घाउहरू निलम्बन गर्नुहुन्छ, वा यो मेरो कल्पना हो?"

येशूले मलाई भन्नुभयो : "मेरी छोरी , न्याय र दया निरन्तर संघर्षमा छ।

तर न्याय भन्दा दयाले धेरै पटक जित्छ।

जब एक आत्मा मेरो इच्छामा पूर्ण रूपमा एकताबद्ध हुन्छ, उसले मेरो कार्यहरूमा भाग लिन्छ।

र जब उनी आफ्नो पीडाबाट सन्तुष्ट हुन्छिन् ,

दयाले न्यायमा यसको सबैभन्दा सुन्दर विजय प्राप्त गर्दछ।

किनकि म दयाका मेरा सबै गुणहरू मुकुटमा खुसी छु,

न्याय सहित, जब म आफूलाई मसँग एकताबद्ध आत्माबाट रिसाएको देख्छु।

त्यसैले उसलाई सन्तुष्ट पार्न म उसलाई आत्मसमर्पण गर्छु

किनकि उसले मेरो इच्छामा आफूलाई सबै त्यागेको छ।

यसैले म आउदिन जब म हार मान्दैन। किनकि मलाई लाग्दैन कि म प्रतिरोध गर्न सक्छु।

त्यसोभए तिम्रो शंका कहाँबाट आयो?"

आज बिहान म आफ्नो सामान्य अवस्थामा थिएँ।

परम पवित्र येशू छोटकरीमा आउनुभयो र *मलाई भन्नुभयो* :

"मेरी छोरी, हरेक गुण आत्माले प्राप्त गर्ने स्वर्ग हो।

यसरी आत्माले जति पुण्य प्राप्त गर्छ उति धेरै स्वर्ग बनाउँछ।

यी आकाशहरू

आत्मामा सबै मानव झुकावहरूमाथि विजय हासिल गर्दै, पृथ्वीमा भएका सबैलाई नष्ट गर्दै र

उसलाई स्वतन्त्र रूपमा हिँड्न दिनुहोस्

शुद्ध स्थानहरूमा,

पवित्र आनन्दमा ,

दिव्य आकाशीय अत्तरहरूमा,

र उसले पहिले नै अनन्त आनन्दको स्वाद लिनुहोस्।" त्यसपछि ऊ गायब भयो।

संगति प्राप्त गरेपछि, मैले पूर्णतया पवित्र येशूमा परिवर्तन भएको महसुस गरेँ र मैले आफैलाई भने:

" *येशूमा यो परिवर्तन कसरी कायम राख्ने?*"

तब मैले सोचेँ कि मैले *येशूले मलाई* आन्तरिक रूपमा यसो भनेको सुनेँ:

"मेरी छोरी, यदि तपाईं चाहनुहुन्छ भने

- सधैं ममा रूपान्तरित रहनुहोस्, ई

- म संग एक हुन पनि:

सधैं मलाई माया गर्नुहोस्।

ममा यो रूपान्तरण कायम रहनेछ।

वास्तवमा, प्रेम आगो हो।

काठको कुनै टुक्रा, सानो वा ठूलो, हरियो वा सुक्खा भित्र फ्याँकिएको,
यो आगोको रूप लिन्छ र

त्यो आफैं आगोमा परिणत हुन्छ

धेरै काठका टुक्राहरू जलाए पछि,

- तिनीहरू अब एक अर्काबाट भिन्न छैनन्,

- सुक्खा भएका हरियो टुक्राहरू सहित। हामी आगो मात्र देख्छौं।

त्यसैले यो आत्माको लागि हो जसले मलाई माया गर्न छोड्दैन।

प्रेम त्यो आगो हो जसले आत्मालाई ईश्वरमा परिणत गर्छ।

प्रेम एकता हुन्छ। यसको ज्वाला

- सबै मानव कार्यहरू लगानी गर्नुहोस् ई

- तिनीहरूलाई ईश्वरीय कार्यहरूको रूप दिन।

म आफ्नो सामान्य अवस्थामा थिएँ। मैले मेरो येशूलाई प्रेमसाथ प्रार्थना गरेँ

- पुजारीको रूपमा अर्को जीवनमा खुसी मार्ग प्राप्त गर्न

- जो धेरै वर्ष देखि मेरो कन्फिसर भएको थियो।

मैले मेरो प्रिय येशूलाई भनें:

"सम्झनु

उसले कति त्याग गर्यो,

उसले तपाईंको इज्जत र महिमाको लागि कस्तो जोसका साथ काम गर्यो, र
उसले मेरो लागि सबै गर्यो? उसले कति दुःख भोग्नुपरेको छैन ?
उहाँलाई सिधै स्वर्गमा जान लगाएर उहाँलाई फिर्ता दिनको लागि दया गर्नुहोस्»।

सबैभन्दा पवित्र येशूले मलाई भन्नुभयो :

"मेरी छोरी, म बलिदानलाई त्यति धेरै हेर्दिन
तिनीहरू बनाइएको प्रेम भन्दा, र
मसँगको एकतामा जसमा तिनीहरू बनेका छन्।

**आत्मा मसँग जति एकता हुन्छ,
जति धेरै म उहाँका बलिदानहरूलाई विचार गर्छु।**

यदि आत्मा मसँग नजिक छ भने,
- म उनको सानो बलिदानलाई धेरै महत्व दिन्छु किनभने, यस संघमा, प्रेमको नाप
छ।
प्रेमको नाप एक अनन्त र असीमित उपाय हो। अर्कोतर्फ, आत्माको लागि
- जसले धेरै त्याग गर्छ तर
- जो म संग एकता छैन,
म उसको बलिदानलाई अपरिचित व्यक्तिको रूपमा हेर्छु
म उसलाई योग्य पुरस्कार दिन्छु, एक सीमित इनाम।

एकअर्कालाई असाध्यै माया गर्ने बुबा र छोराको कल्पना गर्नुहोस् । छोराले सानो
त्याग गर्छ।

र बुबा, सम्बन्धको कारण
पितृत्व,

filiation e

प्रेमको, - यो अन्तिम बन्धन सबैभन्दा बलियो छ -,
यी साना बलिदानहरूलाई ठूला कुराहरू जस्तै हेर। विजयी छ,
उसले सम्मानित महसुस गर्छ,
आफ्नो सबै सम्पत्ति छोरोलाई दिन्छन्
उसलाई आफ्नो सबै विचार र हेरचाह दिन्छ।

अब एक जना *सेवकलाई विचार गरौं*
- दिनभर काम गर्ने,
- गर्मी र चिसोको सम्पर्कमा छ,
- पत्रमा सबै आदेशहरू पूरा गर्दछ र आवश्यक भएमा,
- राती पनि उसले आफ्नो मालिकलाई हेर्छ। र यसले के प्राप्त गर्छ?
एक दिनको थोरै तलब।
त्यसोभए यदि उसले हरेक दिन काम गर्दैन भने, ऊ खानाबाट भाग्न बाध्य हुनेछ।

मसँग मिले आत्मा र नभएको आत्मामा यही भिन्नता हो।

उनले यसो भनेपछि,
मैले परम पवित्र येशूको संगतमा मेरो शरीरबाट बाहिर महसुस गरें र मैले उहाँलाई
भने:
"मेरो प्यारो माया, मलाई भन, यो आत्मा कहाँ छ?"

उहाँले जवाफ दिनुभयो : "शुद्धिमा।
ओह! ऊ कस्तो उज्यालोमा पौडी खेलिरहेको देख्यो भने, तपाईं छक्क पर्नुहुनेछ।"

मैले भनें, "तिमी भन्छौ कि उहाँ शुद्धिकरणमा हुनुहुन्छ र एकै समयमा, उहाँ
उज्यालोमा पौडी खेल्दै हुनुहुन्छ?" **येशू जारी राख्नुभयो** :
"हो, उज्यालोमा पौडी, किनभने उहाँसँग यो ज्योति भण्डारणमा थियो।

जब उसको मृत्यु भयो, उनी उसलाई दौडिन् र उसलाई कहिल्यै छोड्ने छैनन्। ”

*मैले बुझें कि यो उज्यालोबाट आएको हो
नियतको शुद्धताका साथ गरेका उहाँका असल कामहरू।*

मेरो दयालु येशूको निजीकरणबाट म अत्यन्तै दुखी भएँ। भोग पाएपछि, मैले उहाँको अनुपस्थितिको गुनासो गरें।

उसले मलाई आन्तरिक रूपमा भन्यो:

"मेरो छोरी,
त्यहाँ दुःखी चीजहरू छन्, धेरै दुखद चीजहरू भइरहेका छन् र हुनेछन्।" म यी टिप्पणीहरूबाट डराएको थिएँ।

येशू नआउनुभएको धेरै दिन बित्यो। मैले उसलाई धेरै पटक भनेको सुनेको छु:

"मेरी असल छोरी, धैर्य, म तिमीलाई पछि बताउँछु किन म नआएको।"

यसरी, म तितोपन संग तर शान्ति संग यात्रा। मेरो एउटा सपना थियो जसले मलाई दुःखी बनायो र मलाई धेरै विचलित पनि गर्यो। विशेष गरी, येशूलाई नदेखेपछि, शान्तिको वातावरणले घेरिएको हुन मसँग कोही पनि थिएन जुन येशूबाट मात्र आउन सक्छ।

ओह! पिडामा परेको आत्मालाई कस्तो दया लाग्छ।

समस्या हामी सास फेर्ने नरकको हावा जस्तै हो। यो नर्क हावा शान्तिको *स्वर्गीय क्षेत्र* इ
आत्मामा ईश्वरको स्थान लिन्छ। यसको नरकको धुँवा संग,
- विकार आत्मामा धेरै हावी हुन्छ

- सबैभन्दा पवित्र र शुद्ध चीजहरू पनि सबैभन्दा कुरूप र खतरनाक देखिन्छन्।

यसले सबै कुरा बिग्रन्छ। आत्मा,

- यो नर्क हावामा भिजेको,

- उहाँ सबै कुरा र भगवान संग बोर हुनुहुन्छ।

मैले यो नर्कको हावा महसुस गरेँ,

- म भित्र होइन, तर मेरो वरिपरि।

उहाँले मलाई यति धेरै हानि गरिरहनुभएको थियो कि मलाई येशू आउनुभएन भनेर वास्ता गरिन। म उसलाई हेर्न चाहन्न जस्तो पनि लाग्यो।

यो धेरै गम्भीर थियो।

मलाई आश्वस्त पारेको तथ्य यही थियो

- कि म राम्रो अवस्थामा थिएन

र त्यसैले,

- कि पीडा र येशूको आगमन परमेश्वरको इच्छा थिएन र

- कि मैले यसलाई एक पटक र सबैको लागि प्राप्त गर्नुपर्छो।

म सबै कुरा बोल्दिन किनकी मलाई लाग्दैन कि यो आवश्यक छ। म यो आज्ञाकारिताबाट मात्र लेख्छु।

भोलिपल्ट राती मैले देखें

- आकाशबाट पानी आयो: बाढी, धेरै क्षति गर्न र सम्पूर्ण क्षेत्रहरू गाड्न। यो सपनाले मलाई यति धेरै प्रभावित गर्यो कि म केहि देख्न चाहन्न।

त्यसैबेला मेरो वरिपरि उडिरहेको ढुकुरले मलाई भन्यो:

"पात र जडीबुटीको हलचल,

- पानी को गनगन,

- पृथ्वीमा आक्रमण गर्ने प्रकाश,

- सबै प्रकृति को आन्दोलन,

- सबै कुरा, सबै कुरा भगवानको औलाबाट आउँछ।

के तपाईं कल्पना गर्न सक्नुहुन्छ कि तपाईंको राज्य मात्र ईश्वरको औलाबाट आउँदैन?"

त्यसपछि मेरो कन्फेसर आयो। मैले यो सबै उहाँलाई वर्णन गरेको छु। उसले मलाई यो शैतान हो जसले मलाई सताउन खोजेको बताए।

उसले मलाई छोडेर गएपछि,

- म अलि शान्त थिएँ,

- तर गम्भीर रोग भएको व्यक्ति जस्तै।

म आफ्नो सामान्य अवस्थामा थिएँ।

मलाई यस्तो लाग्थ्यो कि येशूले आफूलाई थोरै देखाउनुभएको थियो र मैले उहाँलाई भनें:

"मेरो जीवनको जीवन, मेरो प्रिय येशू, यी दिनहरूमा म समस्यामा परेको छु। तपाईं जो मेरो शान्तिको धेरै ईर्ष्या गर्नुहुन्छ,

तिमीले यति दिनमा एक शब्द पनि बोलेका छैनौ

तिमीले चाहेको त्यो शान्ति मलाई दिनुहोस् ।"

उहाँले जवाफ दिनुभयो :

"ए! मेरी छोरी, म ट्रेनमा थिएँ

सम्पूर्ण क्षेत्रलाई कोर्न लगाउने र नष्ट गर्ने ई

मानव जीवन गाड्नुहोस्। त्यही भएर म आउदिन । आज आरामको दिन हो,

- म तिमीलाई भेट्न छिटो आएको थिएँ

- ह्विप पुनः सुरु गर्नु अधि।

यदि तपाईंले इनाम दिनुभएन भने जान्नुहोस्
उद्देश्यको शुद्धताका साथ गरिएका कामहरू ,
यसले काम गर्दछ र
जे मेरो लागि गरिन्छ ,
म मेरो न्यायसँग सम्बन्धित कर्तव्यमा असफल हुनेछु
र मेरा सबै अन्य विशेषताहरू अस्पष्ट हुनेछन्।

उनले भने, यहाँ तीनवटा सबैभन्दा शक्तिशाली हतियारहरू छन्।
त्यो विषालु र नरकको धुलोलाई नष्ट गर्न जुन विकार हो।

अनुमान गर्दै

- कि कोर्काको आवश्यकताले मलाई केहि दिन नआउन बाध्य पार्छ
- यो नरकको हावाले तिमीलाई प्रहार गर्न चाहन्छ, यी तीन हतियारले यसको
विरोध गर्नुहोस्:

उद्देश्यको शुद्धता ,

आफैमा सही र राम्रो काम -

पीडित हुनु, मलाई माया गर्ने एकमात्र उद्देश्यको लागि मेरो लागि बलिदान
।

यो जस्तो

तपाईं कुनै पनि विकार र परास्त हुनेछ
तिमीले उसलाई नरकको गहिराइमा पठाउनेछौ।

तपाईंको आफ्नै उदासीनताको लागि, तपाईंले कुञ्जी घुमाउनुहुनेछ ताकि यो अब
हुन सक्दैन

- बाहिर जानुहोस् र
- आउनुहोस् र फेरि चिन्ता गर्नुहोस्।"

मेरो सामान्य अवस्थामा, परम पवित्र येशू आउनुभयो र *मलाई भन्नुभयो* :

"मेरो छोरी,
सर्वोच्च संघ स्थान लिन्छ

जब आत्मा मेरो इच्छासँग यति नजिकको मिलनमा आउँछ

- जसले आफ्नै इच्छाको सबै छायाँ उपभोग गर्दछ, ताकि यसलाई अब छुट्याउन सकिँदैन
- जुन मेरो इच्छा र
- जुन उनको इच्छा हो।

तब मेरो इच्छा यस आत्माको जीवन बन्छ

- मसँग उसको लागि जे भए पनि,
- अरूको लागि, उनी सन्तुष्ट छन्।

सबै कुरा उहाँलाई उपयुक्त देखिन्छ: मृत्यु, जीवन, क्रस, गरिबी, आदि।

यी सबै चीजहरू उनको स्वामित्वको रूपमा हेर्नुहोस् र उनको जीवन कायम राख्नको लागि सेवा गर्नुहोस्।

यो यस्तो बिन्दुमा पुग्छ कि सजायले पनि उनलाई डराउँदैन।

यो सबै कुरामा ईश्वरीय इच्छाले भरिएको छ /

-यदि म केहि चाहन्छु, उसले पनि यो चाहन्छ, र

- यदि उसले केहि चाहन्छ भने, म उसलाई दिन्छु।
म जे चाहन्छु त्यही गर्छु र उसले जे चाहन्छ त्यो गर्छ ।

यो मेरो मा मानव इच्छा को खपत को अन्तिम सास हो,
- मैले धेरै पटक सोधेको छु र
- आफ्नो छिमेकीप्रति आज्ञाकारी र परोपकारले तपाईंलाई अनुमति दिएको छैन।

धेरै पटक,
- म नै हुँ जसले तिमीलाई सजाय नदिई समर्पण गरेको छु
“तर तिमीले मेरो अगाडि झुक्न दिएनौ।
यसले मलाई तपाईंबाट लुक्न, स्वतन्त्र हुन बाध्य पारेको छ।
- न्यायले जबरजस्ती मेरो हात र
-जब पुरुषहरूले मलाई उनीहरूलाई सजाय दिन कोरा लिन उक्साए।

स्व
कोर्मा मार्ने कार्यको समयमा ,
तिमीलाई मसँग भएको भए, मेरो इच्छाले, म विपत्तिलाई सीमित र घटाउन सक्थें।

किनभने स्वर्ग र पृथ्वीमा आत्माभन्दा ठूलो शक्ति अरू छैन,
- सबै कुरामा र सबै कुराको लागि यो मेरो इच्छामा खपत हुन्छ।

यो आत्मा बिन्दुमा पुग्छ
- मलाई कमजोर बनाउन र को लागी
- तपाईंको सुविधामा मलाई निशस्त्र पार्नुहोस्। यो सर्वोच्च संघ हो।

मिश्रित संघ पनि छ

- जसमा आत्माले राजीनामा दिन्छ, हो,
- तर उसले मेरो स्वभावलाई ख्याल गर्दैन
- उसको चीजको रूपमा,
- यो उनको जीवन जस्तै हो।

तिनी

मेरो इच्छाको आनन्द लिनुहोस्
उसलाई म मा भंग गर्दैन ।

म यसलाई हेर्छु, हो तर यो आउँदैन

- कि म उसको प्रेममा परें,
 - कि म उनीसँग पागल हुन सक्छु,
- जसरी यो सर्वोच्च संघमा आत्माहरूको लागि हुन्छ।"

आज बिहान, परमपवित्र येशूले आरामको मनोवृत्तिमा मेरो भित्री भागमा आफूलाई देखाउनुभयो,

प्राणीहरूले उसलाई दिने सबै तीतोपनबाट मुक्त हुन, उहाँले मलाई यी सरल शब्दहरू भन्नुभयो: " तिमी पृथ्वीमा मेरो स्वर्ग हो, मेरो सान्त्वना"।

त्यसपछि उनी बेपत्ता भए ।

प्रेम एउटा आगो हो र यसमा फालिएको हरेक काठको टुक्रा, सानो होस् वा ठूलो, हरियो वा सुक्खा, यो आगोको रूप लिन्छ र आगोमा परिणत हुन्छ।

काठका धेरै टुक्राहरू जलाएपछि, तिनीहरू अब एक अर्काबाट भिन्न छैनन्,

सुक्खा भएकाहरूबाट हरियो भएका टुक्राहरू सहित।

हामी आगो मात्र देख्छौं।

त्यसैले यो आत्माको लागि हो जसले मलाई माया गर्न छोड्दैन।

प्रेम त्यो आगो हो जसले आत्मालाई ईश्वरमा परिणत गर्छ।

प्रेम एकता हुन्छ।

यसको ज्वालाले सबै मानवीय कार्यहरूलाई लगानी गर्छ र तिनीहरूलाई ईश्वरीय कार्यहरूको रूप दिन्छ।